

Franckesche Stiftungen zu Halle

Bratrské Pána a Spasytele násseho Gežisse Krysta, Bratřjm swým včiněné Kázanj

Moc, Jan

Laubně, 1727

Kapitel

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228532](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228532)

Při počátku tohoto Kázání
žalm čten Modlitebnj, a Kajícnj w počtu 51.

A po něm následujich
Modlitba:

Nu můj BDe a Pane! Kty mé otevři, y budau
vsta má zvěstowati chwału twau: gá obětugi
tobě také dnes opět w tomto tvém domu mé
Kty znouu. Gá tebe chválím a welebím za
rošfektu twau wěrnost a dobrotu, kterau sy ty gá
na mně, tak y na tomto shromáždění hogně
prokázal: gá děkugi tobě také, že sy ty mně tu
na tom místě před třidceti lety své Slovo před-
náseti dal, a že sy ty mne od toho času gestě
třidceti let při životu zachował, a nyní k tomu
abych na tomto místě zas kázal, sám přiležitost
dal. Pane Kty mé otevři, wyleg svého Du-
cha bohatě na nás. A poněwadž sy ty mému
wlastnímu Synu neodpustil, ale za nás za rošfe-
cký geg na smrt wydal, deg tedy toho svého
Syna také dnes do našich Serdec: do mého y
mých posluchačů Serdec: wzkášíť když gá mým
milým Wlastencům, mým Bratrům podle těla
y Ducha kázati mám. Připraw mne tedy k

a 2

tomu

pag.
9.

pag.
10.

tomu sám BŮže! Deg Slovu tvému veli-
 kau moc aby gaſo hřimání a hromobitj ſrdce
 bezbožných proráželo, pobožných pak ſrdce ſlad-
 ce rozvolňovalo. Živ buď ty BŮže ve mně
 ſím, ſoneg tvé dílo ve mně a ſtrže mne ſám,
 mluw ty ze mně k lidu ſám, nedeg ani žádnému
 myſſlenj w ſrdce mé wſtupowati, kterěby od tebe
 nepocházelo. O! dopuſť Páne, dopuſť, ať mi
 tvého gednorozeného Syna drahá záſluba, a
 platná přimkwa ku pomocy přigde. O Du-
 chu ſwatý! wyleg ſe bohatě na tyto Duſſe, na-
 plň nás wſſecky dary twými ſpaſytedlnými, ſpog
 nás s naſſim Pánem GŤjſſem Křyſtem tak pe-
 wně, aby nás od něho žádné zarmaucenj, žádné
 protiwenſtroj a nebezpečenſtroj, žádné pokuſſenj
 a ſauzenj niſdy na wěky odtrhnauti, a ſaučiti
 nemohlo. O Bože poſtoge! poſwětiz nás ve
 wſſem a celý náš Duch. Duſſe y tělo bez vho-
 ny zachowáno budiž ku přjſſj Pána náſſeho G-
 jſſe Křyſta, Amen.

Připrawa :

Sſloſt wám a poſog od Bo-
 ha Otce náſſeho, a Pána
 GŤjſſe Křyſta. Tak žehná
 ſwatý Paweł wěřcý w Křjme,
 milý BŮj, a powolaný ſwatý w ſwé k nim
 pſané Epiſtole hned na před, dřjw než to dra-
 hé ſwědectwoj prawdy a ſwate pobožnoſti, a
 hlawnj wčenj o prawém Křeſtanſtroj gim
 pſjſebně

písebně předkládati počíná. A gá také prw
 nežli klawnj kus mého wás Bcenj, a přj-
 tomného Kázanj počnu, geg w tom následu-
 gi. Milost wám a pokog od BCha
 Otce nášeho, a Pána BĚjssje Krysta.
 Spasitel náš sám vědlnjky své tomu učil:
 Do kteréhož foli domu wegderete, neg-
 prwe rcete: Pokog tomuto domu.
 (v swatého Lukasse w Kap. 10. w 5.) Ten
 pokog BŮj winssuge Dawel swatý wěřcym
 w Řjzmě, a ten gá také winssugi wám: Mi-
 lost BŮj a pokog BŮj winssugi celému
 shromážděnj, milost BŮj a pokog BŮj
 winssugi celég Čyrkwi, celég Dbcy, wšsem ge-
 gjm Řjzditelům, audům a Sausedům. Mi-
 lost a pokog budiz s gjch wnywšsenostj, wny-
 soce Hraběch Excellency Pánem Generá-
 lem Feld-Marššalkem Flemmingem, s
 geho celým wnysočým domem, s geho Řjzže-
 njm. Bůh ošwětiz sám geho srdce aby on
 gja Patronem tyto Čyrkwe, o nowého
 Zprávce negpredněgi sám wěrně, se staral,
 a k té zprávě giné osoby ani nehledal, ani
 nenalezl; než tu, kterau Bůh Otec, Syn, a
 Duch swatý, od wěčnosti knj zřjdił, a které
 osoby službu při tyto Čyrkwi ten wšsewě-
 dauch Bůh hned od wěků žehnati vložil.
 Milost a pokog rozmnož a zachoweg Bůh
 a 3 tw h m

twým Bcitelům, kterj od tebe odrahá Chr-
feto na cestu věčnosti odesli: bohatě tež při-
gdiž to obj na toho, kterj tebe budaucně pá-
sti bude, aby on gak své vlastnj, tak y sobě
svěřených Dussj Spasenj snázně a vprjmně
vychlédával. Milost a pokoj deg Bůh
twým duchownjm y světským wškol tebe
sousedům k Polednj y k Půlnocy, k Vých-
du y k Západu obywatelům, Bůh nedegž
gjm mjt nedostatku we všem dobrém, do-
kudžby ge wšecky k sobě nešromáždil.

Milost a pokoj degž wám Bůh milj
posluchači, kterj zčástky z tyto Dbece; zčástky
z mé milé vlasti, a z giných mjt k slýssenj
Slova BŮžjho sem ste se shromáždili.
Milost a pokoj budiž s wámi kdž vychá-
zíte: abyste buď w tomto, aneb w giném
hraničném Chrámu, Slovo BŮžj kázané
slýsseti a Swátostj welebných podle Krysto-
wa nariženj vžiti mohli. Milost a pokoj
buď wám kdž wázíte do Chrámu, Mi-
lost a pokoj kdž w Swatyni rukau svých
k modlenj pozdwižugete. Bůh degž wám sám
Ducha proseb, Ducha milosti: a deg,
abyste wj nikdy bez wpslýssenj, od twáre ge-
ho BŮžsté neodcházeli! On degž wám mi-
lost a pokoj kdž Slovo BŮžj slýssíte, on
deg wám svého swátého Ducha, kterjžby
žwás

pag.

28.

et

90.

ky.

A

z was sobě chrám a přibýtek způsobil, abyšte
plni toho Ducha glauce domu se wraceli, do-
ma pak sami Kázatelé byli takowj, kterjby
doma pozůstaly, to slyšené w Chrámě Bo-
žjim Slovo, s nemalým prospěchem a hog-
ným vžitkem, wzdělawatedlně zvěstowati a
oblassowati mohli. Tot gest můj srdecnj
winš, pro wssech: wysoké y nize, mlade y
staré, weliké y malé. Ach! Bůh Otec,
kterjž was za Syny a Dcery sobě zwolil,
Bžjs Krystus, kterjž wám to Práwo k
Synowstwj Božimu wydobyl, učiniz to, a
splniz to při was wssech Amen!

Po učiněném winši pozorujte giž, co
dále sraty Pawel swým Ržjmstým Křesťa-
nům w známost wwodj: Nejprwe, své za-
né BŮhu děkowánj. Podruhé, své vprj-
mné gich milowánj, a swými ochotnými
službami jim se zawazowánj. Prwonj
kus jim w známost wwodj tímto Słowem:
Nejprwe pak dšty činim BŮhu swému
skerze Bžisse Krysta ze wssech was, že
wjra wásse rozblassege se po wssem
Swětě. (k Ržjm. w Kap. 1, w 8.) Ach! gá
děfugi také mému milému BŮhu, že on so-
bě gak w tomto; tak y w ginh hraničnh
chrámjh, z mé milé wlasti, strž své Slovo
a 4 a Swá.

Bratrské

a Swátosti, hauffek, totiž Cyrkwičku shromážduge, při kterém on sám gest přítomen a Dusse pase. Protož modlím se také k němu srdečně: aby on tobě a twým potomkům své Slovo, a Swátosti zachoval, w celosti, w čistotě, a w požehnání: tak aby se wjrawáše rozhláßowala po wšem Swětě, a ginj sobě z wás dobrý Příklad bráti mohli.

Slyšte Slowa vlastní swatého Pawla o druhém kusu od werße dewatého, až do werße čtrnáctého w Epistole geho k Římanům, w Kapitole první, takto zněgich: Swědek mi gest zagisté Bůh, kterémuž slaužím Duchem swým w Ewangeliu Syna geho, že bez Přestání zmínku o wás činím: wždycky na swých modlitbách žádage abych aspoň, někdy mohl šťastně bylaliby wüle BOží k wám přigiti. Neboť welice žádám widěti wás, abych wám wdělil částku negakau milosti duchownjku potvrzení wáßemu: to gest: abych spolu s wámi potěßen byl, sřrže společnau y wáßi, y mau wjru. Nechcýt pať Bratři, abyßte newěděli, že sem mnohokrát wložil přigiti k wám: (ale překážky sem měl až dosawád) abych negaký vzitek také y mezy wámi měl, gaťo y mezy ginými Národy.

Nu,

Nu, gá se také wám w tom o swědcugi :
že sem w prawdě srdečně dáwno potom dy-
chtíl a taužil abych gakhmkolim spůsobem k
wčenj wás přiležitost mjeti mohl, poněwadž
od toho času již prošlo třidceti let gakh sem
wám ponegprw zgetwné slowo prawdy mlu-
wil. Gá bych syce winssowal, aby se to w
radosněgššim spůsobu djti mohlo; ale poně-
wadž Pánu se tak libiło, mne nemochy obli-
čeného k wám powolati, abych wám také
gešste wđělil částku negakau milosti duchow-
nj ku potwřzenj wásemu abych y gá spolu
s wámi potěssen byl, pošyláte mne s wáši
modlitbau, snad dá nám Bůh tu milost, a-
bych gá negaký vžitek také y mezy wámi
měl a spolu s wámi w dobrém wzđelán byl.
Ale, co pochybugeme? wždywegme raděgi a
prošme BŮha nášeho, aby on to dobré,
které w nás sám začal, neustále konal, y do-
konal. A tak gá přiwázým, a přednáššim
wám prwnj z Pisma swatého propowědenj
z dwacátého druhého Žalmu, dwacátého tre-
tjho werše, a to znj takto: Budu wypra-
wowati Bratřim swým o gměnu twém,
w prostřed shromáždenj chwaliti tě bu-
du. (Žal 22, w 23.) Na tom propowěče-
nj založjme grunt nassi připrawy k přitom-
nému Kázanj. Ty pať o mŭg Plne, a

Vg.
3.1

BOže! oblassug a kaž mi prvo sám twé
 gméno, abych ga gepať také mým Bra-
 trím a Sestrám, gať podle těla; tať y
 podle Ducha, dostatečně oblassowati,
 a k twému zwolebenj zweljcowati
 mohl, Amen! *conf. p. 41.*

94. Budu wyprawowati Bratřim
 swým o gménu twém, v prostřed shro-
 maždenj chwaliti tě budu. Tak zněj naše
 přj a wj Slowa k Bratrskému Kazanj
 Pána a Spasitele našeho Ježíše Kry-
 sta, O gménu BOžim a geho zwolebenj.
 Patřte při gich wysvěcenj na tři poslaupnj
 Otázky a pozorujtě neyprwe: kdo gest to,
 ten Wyprawowatel neb Kazatel, genž
 kaže neb wyprawuge. Podruhě: ko-
 mu kaže a wyprawuge? potřetj: co on
 kaže, a očem wyprawuge? 1) Kdo te-
 dy gest to ten Kazatel a wyprawowa-
 tel, genž tuto kaže a wyprawuge? K
 gest náš neydraššj Pán Ježíš, neb o něm
 jamein gedná, a na něj se wztahuge ten ce-
 lšj Zalm dwacátj druhj Krále Dawida swa-
 tého. Ty Slowa, které Spasitel náš wše
 na třízi promluwil: BOže můj, BOže
 můj, proč j sy mne opustil? (v swatého
 Mataka w 27 Kap, w 46. a v swatého Mar-
 ka

Triplex Christi offi- cium. Kazanj.

11

ka w Kap. 15, w 34.) stoji tu hned z počátku,
a čj gsau ta prwnj, gsau y následujcý Slo-
wa, y také ta za Základ nássi Příprawy ted
přednessená: Budu wyprawowati
Bratřím swým o gměnu twém, v pro-
střed sbromáždenj chváliti tě budu.
Ale, čím pak nám k dobrému více gest náš
negdražšj Pán GEZJS? pozorujte: On gest
nássim Immanuelem, nássim Bratrem,
On člowěčenstwj násse na sebe wzal, w tom
přigatém člowěčenstwj za nás trpěl, nás
wzkaučil, a za své wlastnj sobě zenskal; to
gest ten bratršj Kazatel. On ge Králem,
Knězem, y Prorokem spolu, čemukoli on
nás wčj, to nám též doberywá; a co dobery-
wá to nám též z své lásky, a milosti dáwa.
Proroka z prostředku twého z Bratřj
twých gačo ga sem wzbudj tobě So-
spodin Bůh twůg: geho poslauchati
buč etc. Tak prorokowal dáwno o něm
Mozjs w pátých knihách swých w Kap. 18,
w 15. O geho Králowstém auřadu psá-
no stoji w Zálmu druhým: Gát sem usta-
nowil Krále swého nad Syonem ho-
rau swatau mau. O geho Knězstwj w
Zálmu stým desátým, weršsi čturtým: Ty
gsy Kněz na wěky podle řádu Melchy-
sedechowa. (Těž w Epistle k Žid. w
Kap.

Rap. 5, w 6.) A tak gest náš Pán JEJŠ
 Králem, Knězem, y Prorokem: On ge-
 stě až posawád prošy za nás, přimlau-
 wá se za nás, oroduge za nás († Řejm.
 w Rap. 8, w 34. † Žid. 7, 25. w 1. Jan. 1, w 1.)
 spomaha nám, ano wčj nás Duch geho, ač-
 koliw ne bez prostředků; ale strze prostředky,
 a toho poslauchegte. (v swatého Ma-
 tauše w 7 Rap. w 5.) O! gak nešťastné ste
 wy do Kostela wessli, gestli ste sem gen pro-
 to přišli. abyste mého gen hlasu poslechli, a
 žádného mimo mně giného. Máte wy o-
 wsseni, máte, také widitedlných Bcitelů, kte-
 řj prawj Krystowi služebnjch gsau, hlasu
 poslauchati; ale nezapomjnegte medle pro-
 ně na toho newiditedlného, Mistra a Bcitele
 wssch neglepšjho, Krysta. O gděte wždy-
 cky prw † tomu na geho Kázanj, Onť gest
 wám wssudy přítomný podle dwognásob-
 njho swého zaslíbenj: Nebo kdezťkoli shro-
 máždj se dwa neb tři we gměnu mém,
 tuť gsam gá v prostřed nich. (v swatého
 Matauše w Rap. 18, w 20.) A w Rap. 28,
 w 20: Ať gá s wámi gsam po wssěcky
 dny, až do skonánj Swěta. Onť gest,
 Kterhž wstaupil wysoko na dewssěcká
 Nebesa, aby naplnil wssěcko († Esez. w
 Rap. 4, w 10.) a pak teprw slyšte Kázanj w
 fo

kostele. Neb zevnitřní a viditelný Kaza-
 tel mluví vám o všem do vsí: ale když
 Pán BŮH s svou mocí přichází, ten ká-
 že mocněji, ten víc jako moc máge, a
 ne jako Žákonůch; (v svatého Matěje
 w Kap. 7, w 29.) ten s svým Slovem srdce
 proráží, ten je ginací opravdové, ten tem-
 nosti myslí a vůle osvěcuje, ten k činění do-
 brého volně naklonuje, tak On víc kdy, a
 kde chce, viz w Augšpurské Konfesi Artio-
 kul 5. Ach! tak se degte učiti měmu a všo-
 řemu Pánu BŮHŮ, tak k němu chodte do
 kostela: onť vám vše, co od svého nebeské-
 ho Otce slyšel kázati a wyprawovati bude.
 Nebo, BŮH žádný nikdy newiděl;
 gednorozený ten Syn, kterýž gest w lů-
 nu Otce, onť wypravil. (v svatého Já-
 na w Kap. 1, w 18.) Syn bez Otce nic mlu-
 witi, kázati, a wyprawovati nemůže, poně-
 wadž oba gednu podstatu mají, oba spolu
 dělají: Otec můj až dosavad dělá y
 gát dělámi; (v svatého Jána w Kap. 5, w 17.)
 a co žádný člověk nikdy wystudýrowati,
 neb wyznýrowati nemůže, tomu se naučil
 BŮH od svého Otce, to BŮH slyšel a má
 od svého Otce. Všefy věci dány sau-
 mi od Otce mého: a žádný nezná Syn-
 a gediné, Otec: aniž Otce kdo zná ge-
 diné

Ray.
 28.

dině Syn, a komužby chtěl Syn zgero-
ti; (v swatého Matausse w Kap. 11, w 27.) te-
dy wšsemu tomu, cokoliw nám k dogiti wěc-
ného spasení potřebného a užitečného gest,
Pán Bžjś včj. On nám sám poklad
Nebes otewřel, příčinu a prostředku pořá-
dku nášeho Spasení nedokonalé a nedo-
statečné wylóžil, swými gak Słowy tak
skutky, swým všmrcením a wzkříšením
nepatrnégi oznámil. O! Bohu buď dí-
ka z toho.

2) Komu pak ale Pán Bžjś káže a
wyprawuje? slyšte: Budu wypra-
wowati Bratřim swým: Bratřim
swým a Sestrám swým káže Pán Bžjś.
Než kdo pak to gsau, neb kterj gsau geho
Bratřj a Sestry? Bratřj a Sestry geho
gsau poněkud wššyckni lidé, kterj byli, gsau,
a budau kdy na Swětě; neb Krystus wšsem
těm rowné přirozenj lidstě, to gest: člowe-
čenstwj, aneb tělesenstwj naše, wzał na sebe,
a tjm Práwem mý také hned od prwnjch
našich Rodičů Adama a Ewy, wspolet wšši-
ckni, Bratřj a Sestry gsme. Obzmlášt-
ním pak způsobem rozuměgi se tu židé, Kry-
stowi podle těla a krwe bližšj Bratřj než
mý z Pohanů possj, poněwadž Krystus
Mes.

Messyáš z gich pokolenj Judowa posel, a
 jako Ditky včasnost magi těla a frwe,
 y on tež podobně včasen gest gich. (†
 Žid. w Kap. 2, w 14.) Jakož také y bližšj
 gestě podle těla Krystowi přibuznj, o nichž
 také obzvláštnj v swatého Matausse w Kap.
 12, w 46. Mark. 6, v. 3. Luk. 8, w 19. Jan.
 2, w 12. Jan. 7, w 3. Skut. 1, w 14. † Gal.
 1, w 19. zminka se činj; Ale to samo-tělesné
 s Pánem GEjším přibuzenstwj a Bratr-
 stwji, žádnému † ipasenj prospěšné není:
 neb Spasitel náš sam dj: kdo gest matka
 má, a kdo gsau Bratrj moji? a wztáh-
 na ruku swou na Vcedlnjšj své řekl:
 ay Matka má, a Bratrj moji: Matka
 má a Bratj moji gsau ti, kterjž Slovo
 BOži slyšj a plnj ge: neb kdožby koli
 činil vůli Otce mého nebeského, ten gest
 Bratr můj, y Sestra má, y matka má.
 (v swatého Matausse w Kap. 12. a v swatého
 Luk: w Kap. 8.) Nebude tedy, nebude žád-
 ný, w pravdě Krystowa člowěčenstwj, Bra-
 trstwji, a drabé geho zásluhj včasnj, gedi-
 ně ten: kdo by byl skrz znouu zrozenj tělo z
 těla geho, a kost z kostj geho: pro kteraužto
 příčinu nestyďj se gich nazýwati Bra-
 trjmi. († Žid. w Kap. 2, w 17.) Takowými
 duchownjmi Pána GEjše Bratrjmi Apo-
 stola

stolé swatj, y ginj geho prawj následownjch
 byli, (v swatého Matausse w Kap. 28, w 10.
 Jána 20, w 17.) a až dosawád gsau, (w 2 k
 Tym. w Kap. 2, w 19. k Řím. w Kap. 8, w 29)
 tēm tedj a takowým, kterj tīm nezwlášt-
 něssim způsobem geho negwlástněssimi a
 negblížssimi, to gest duchownjmi **Bratřimi**
 gsau, tēm **Pán Bžjś** kaže, také spůsobem
 obzwláštěnjm, tēm **On** otwřá hluboká frá-
 lowstwj **Bžjśho** tagemstwj, wyládá wse-
 cko, znáti dáwa wsecko, oznamuge wsecko:
 (v swatého Matausse w Kap. 11, w 25. Luk. 8,
 w 10. Jan. 15, w 15.) y samého sebe, (Jan.
 14, w 21.) tak že mý gíž wice žádného gině-
 ho Zgwenj, žádného nowého Bcenj k Spa-
 senj našemu nepotřebugeme; neb poma-
 zánj to, kterěz máme od toho Swatého
 wčj nás wšsemu, a známe wsecko. (w 1
 Ep. S. Jána w Kap. 2, w 20.) Zewnitřnj
 hlas **Kazatele** padá do celého hauffu, ale kdo
 gest prawým audem a žiwau ratolestj z win-
 nýho kmeně **Bžjśe** Krysta; w tom moc ge-
 ho wnitřnj, obzwláštěnj djlo bude dělati, s
 tīm **Pán Bžjś** nehmlóstněgi bude gedna-
 ti, on tluče na Srdce, otwři gemu, a wegde
 k tobě, Slys hlas geho: **Uy**, stogimě v
 dwerj, a tluču: gestližeby kdo wšlyšel
 hlas můg, a otwřel dwerě, wegduť
 k ně-

k němu, a budu s nim večereti, a on se-
mnu. (w Zgew. S. Jána w Kap. 3, w 20.)
On w tobě mluwj a k tobě dj: Nebe gest mi
Stolice, a země podnože noh mých:
wšak na toho patřim, kdož gest chudý
a s krausseneho Ducha, a trese se před
Slovem mým. (v Izai. w Kap. 66, w 1 a 2)
Ga mám své obhdi w pobožných srdcích.
Y degž BŮže! aby mezy wámi mnoho ta-
komych Bratrů Pána BŮžisse bylo, neb
tém zgewuge a oblassuge Pán BŮžis svého
Otce gměno, (v swateho Jána w Kap. 17,
w 6.) a tu již slyšite:

3) O čem Pán BŮžis káže a wyprawu-
ge: Budu wyprawowati Bratrjm
swým o gměnu twém, v prostřed shro-
máždenj chwaliti tě budu, (w Zalm 22,
w 23.) slyšite tedy Pána BŮžisse Kázanj
o gměnu BŮžjm. Otázal se někdy Jā-
kob Muže toho, kterýž zápasyl s nim až do
switánj řka: Oznam mi prosým gměno
své: Kterýžto odpovědel: proč se ptáš
na gměno mé? Y dal mu tu požehná-
nj. (w prwnjch Knihách Moggjss. w Kap. 32,
w 29.) Y co gest to? To gest to Gměno
BŮžj. Y budau wzýwati gměno mé
nad syny Izraelskými, a ga jim žehna-
ti bu-

b

ti bu-

ti budu. (w 4 Knihách Mojžiš. w Kap. 6,
 w. 27.) JEHOVAH gest geho gméno. Sin-
 de také gménem BŮžim rozumj se BŮH
 sám, gako w Žalnu 20, w 1. Wyslyššiz té
 Hospodin w den ssaufenj, k zwošsenj té
 přived gméno BŮha Jakobowa. A
 slowem wšsecko, cokoli o podstatě BŮžj, ge-
 ho wůli a skutčch praweno býti může, ney-
 obzwlaštněgi wšsak tuto tjm gménem Bo-
 žim se rozumj, to strážasluhu Krystowů do-
 saženě, a w swatém Ewangelium wšsem hřj-
 šním oblašeně BŮžj milosrdenstwj, čtete
 sy o tom w Epistole S. Pawla k Řzim: w
 Kap. 11, werš třjdcátý s následugjčými. O
 tom předustogném BŮžim Gménu také
 psáno stoji w 2 Kniže Mojžiš. w Kapit. 34.
 A sstaupil Hospodin w oblaku, a stál
 s Mojžišem tam, a zawolal ze gména:
 Hospodin. Nebo pomigege Hospo-
 dintwar geho, wolal: Hospodin, Ho-
 spodin, Bůh Sylný, ljtostiwý a milo-
 stiwý, dlaubo čekagjch, a hogný w mi-
 losrdenstwj a w prawdě: milosrden-
 stwj čine tišhcům odpaušstege nepra-
 wost a přestaupenj y hřjch: a kterýž ni-
 koli neosprawedlnuge winného, naw-
 šteruge neprawost Otců na synech,
 a na

a na synech synů, do třetjho, y čtvrtého
 ho pokolenj. Tu se ohlассuge Směno
 BŮžj, které Bůh od věčnosti měl, a gať w
 starým, tak y w nowým Zákoně lidem zge-
 wil a oznámil, skrze GŁžisse Krysta. (v
 swatého Jána w Kap. 16, w 25.) Neb on
 sám negdostatečnėgi může o Směnu BŮ-
 žjm kázati, a wyprawowati. O! sklonite
 hlavu k zemi, a poklonu včinite genu gako
 Moggjś, když neobsáhle BŮžj milosrdenstwj
 slyssjte zvěřowati: Gá gim budu wypra-
 wowati, kterak sy ty se BŮže nad lidmi od
 věku smilowal, kterhžś ani wlastnjmu Synu
 swému neodpustil, pro něho tež hrjchy
 odpaussťeti, a wšem kagjčjm milostiw bhtě
 chceš: Milostiw a ljtostiw gest So-
 spodin, dlaubo showjwagjč, a wel-
 kého milosrdenstwj: nebo welmi gest
 milosrdnj Pán a ljtostiw. (w Žalm 145,
 w 8. Jak. 5, w 11.) Zdali Efraim gest
 mým synem milým? aneb djtě welmi
 milostné? A wssak gať sem mluwil
 proti němu, wstawičně se wždy na něj
 rozpominám: proč pobybugj se w nitř-
 nosti mé přjčinau geho: gistě žet se sli-
 tugi nad nim, dj Sospodin. (w Seremiá-
 šse Proroka w Kap. 31, w 20.) A y Džeasse
 w Kapitole 11, w 8: Gaťž bych tě wydal
 b 2 o Eš.

o Efraime? gaž bych tě wydal o Izraeli? Kterak bych tě položil gažo Adamu: podvrátil gažo Seboim? Škormauceno gest we mně srdce mé, ano y štrawa slytowaní mých pohnula se. O! Kdo gest tedy, kdo gest Bůh sylný podobný tobě? Kterýžby snímal nepravost, a promigel přestaupení ostatkům dedictwoj svého: Kterýžby nedržel na věky hněvu svého, protože ljbost má w slytowaní se. (v Micheasse Proroka w Kap. 7, w 18.) To bratrské své Kázání, wyložil nám swětlegi Spasytel náš, s následujícím powěděním: Vprostřed shromáždění chwaliti tě budu. Tím shromážděním minj se Chrkew Nowo-Zákonnj, kteráž z Židů y také z Pohanů se shromážduge, a w Zalm 40, w 10 a 11, Shromážděním welikým sluge. K tomu shromáždění směřuge tuto Pán Běžíš, a oněm zmínku činj, gažo o swém wlastním Králowstwi, které mu Otec nebeský w té pokogné radě odewzdał, a w kterém on svého nebeského Otce chwaliti a oslawiti chce. (v swateho Matausse w Kap. 11, w 25. a v swateho Jána, w Kap. 17, w 4.) Pročež také to celé Bratrské Pána a Spasytele našeho Běžíše Krysta Kázání nic giněhoneni, než Bůha chwa-

11
 904.
 16.

chválenj a oslawenj. Neb, čím wice Pán
 GEJIS působenjm swého Ducha, swými gak
 slowy, tak y skutky, o gměnu BOžim nám
 káže a wyprawuge, čím wice to předústog-
 ně BOžj gměno, od wěřich bývá chwále-
 no, a welebeno. W žalmu 8, w 2. Gospo-
 dine PÁne náš, gak důstogné gest gmě-
 no twé, na wšši zemi! anobř, to Bratr-
 ské Pána a Spasýtele našeho O gmě-
 nu BOžim Kázanj, a toho gměna chwá-
 lenj a welebenj, gest takowým prostředkem,
 kterým Bůh lidj poswěcuge, hřichu, a zloře-
 čenskwj geho zprossuge, znowu zrožuge, k o-
 brazu BOžimu obnowuge, wjrau daruge,
 ge osprawedlnuge, a zatracenj wěčného, sku-
 tecně zprossuge, hřich gich se přidržich vmrt-
 wuge, a tudy wjru, lásku, a wděčnost w nich
 wzbuzuge, strže což Bůh chwálen a slawen
 bývá. (k žid. w Kap. 2.) A tak wkazuge
 nám Pán GEJIS swými gak slowy, tak y
 skutky: kdo, a gak Bůh gest, a gak on chce,
 abychom my lidé, w něj wěřili, geho milo-
 wali, ctili, chwálili, a genu slaužili. K to-
 mu Spasýtel náš wšim způsobem napo-
 máhá: Neb, žádný nezná Syna gediné
 Otec: aniž Otce kdo zná, gediné Syn,
 a komužby chtěl Syn zgerwiti. (w swa-
 tého Matausse w Kap. 11, w 27.) To wše

Wolný duch Lidy in
Pabstům Bratrské Vo Lidy

li. Pán Bžjś wždy wšech časů kázal, a w ce-
lým swatým Písmě, w celég Bibli, razname-
nati dal. // Nebo w celým swatým Písmě,
w celég Bibli, nic ginýho se nenacház, než
to neobsáhle Bžj milosrdenstwj; to zvěsto-
wal Pán Bžjś a kázal wždycky, to zvě-
stuge, káže, a wyprawuge až podnes. Chee-
teli brátkš a Summownj Wentah weděti
celý Bible, gest Bžj milosrdenstwj; prog-
děte celau Bibli, od počátku až k konci, a gi-
ný onj saud newydate. Napissite sy na nj:
Tot gest kniha o Bžjim milosrdenstwj.
Když prwnj člověk wšech nás Otec Adam
do hřichu wpadl, nepřissel k němu Bůh, aby
ho zatratil; ale aby spasyl. Dobrý Pastýř
hledal hned tu, swau stracenau owcu, a wo-
lal: Kde gsy? (w 1 Knihách Mojšš. w
Kap. 3, w 9.) Ach! hrissnice, wen, wen, z
tweho hřichu, Bůh giž stogi před twým hř-
šným Srdcem, a wolá na tebe: Kde gsy?
Ty se mu ozwi, a řekni: Ach! teď gsem,
můg Plne a Bžje! tu hle mne D'abel
přestil, Swět omámil, a mé wolastni
tělo k hřichu mne přivedlo. Sak nen-
rychlegi Rodičowé nášši Rágsstj k spáchané-
mu hřichu se znagi, geho želegj, a litugi, tak
hle hned zvěstuge gim Bůh Bžj milosr-
denstwj: Neprátelstwj položim, mezy

tebau,
" pay. 36. 7. 48.

tebau, a mezy ženau, y mezy semenem
 twým, a semenem gegym: ono potre to-
 bě hlavu, a ty potreš genu patu. (w
 Knihách Mojžiš. w Kap. 3, w 15.) Rdyž
 vražedlnjé Kain Bratra swého Abela na po-
 li zabil, zaslaužil toho zaslaužil, aby ho byl
 Bůh hromem zabil, a do neghlubšsio pe-
 kla strčil; ale on přicházj k němu s milosr-
 denstwým, ptá se ho: Kdež gest Abel Bra-
 tr twůg? co sy učinil? Bezbožnjé ten k
 hřichu swému znáti se nechťel, ale Bůh pře-
 svědčil ho tu hned. A ačkoli gestě čas ku
 Pokánj sobě od BŮha daný měl, wšak ho
 vžiti nechťel, milost sobě od BŮha podanau
 zlehčil, winu swau zwýšsil, a zatratil sebe
 sám. Tak wš hřjssnych wšickni, Rdyž k wěc-
 němu zatracenj někdy budete odsauzeni, ne-
 bude to wina GEjssowa, ale wásse wlastnj.
GEjss přissel na Swět, aby hřjssnjky ku po-
 kánj wolal, a w takowém Porádku ospra-
 wedlnil a spashl: Wěrnát gest tato řeč a
 wšseligať obljbenj hodná, že Krystus
GEjss přissel na Swět aby hřjssné spa-
 syl. (Tymot. 1, w 15.) Nebo přissel za-
 giste Syn člověka, aby hledal a spashl
 což bylo zabynulo. (v swatého Luk. w
 Kap. 19, w 10.) A on nepřissel wolati
 sprawedliwých; ale hřjssných ku poká-

nj. (v swatého Matausse w Kap. 9, w 13.)
 Ale gděme dále: Když bylo porušilo
 wšseliké tělo cestu swau na Zemi, když
 země porušena byla před BOhem, a
 naplněna byla země nepravostí. (w
 Knihách Mojžíš. w Kap. 6.) Což Bůh
 neměl dostatečnou příčinu, tu hned pro-
 hnauti wššecky studnice propasti welis-
 ké, a průduchy nebeské otevřiti, a tak
 hned ten swět zlý zatopiti? ale nepochopil toho
 tak rychle; nybrž dal gemu gestě sto a dwá-
 ceti let ku pokání, a tu sám Noe tak dluho
 gim kázati musyl swaté Pokání, ačkoliw bez
 vžitku. Pak teprw, když sy nigať v smysliti
 neděli, a se nigať naprawiti nedali, nybrž
 bohatstwjm dobrotiwosti BOžj, geho
 Milosrdenstwjm, snáśseliwosti, y dluho-
 čánjm pohrdali, tu teprw sřestál ge Bůh.
 Nebo litoť y hněw rychlý gest w něho.
 (Syn. w Kap. 5, w 7.) Po potopě pak:
 za řekau bydlili Otcowé za starodáw-
 na, gmenowitě Tāre Otec Abrahamu,
 a Otec Nachorů: a slaužili BOhům
 cizým. (Jozue w Kap. 24, w 2.) Y sám
 také Abraham s njmi. Tu mohl Bůh me-
 žy ginými y Abrahamu w tom zahýnuti ne-
 čati, ale nenechal, BOžj Milosrdenstwjo-
 lalo naň: Wygdi z Země své, a z při-
 buz

buznosti své, y z domu Otce svého: do
Země, kterauž vřázi tobě. (w 1 Knihách
Mogžíšs w Kap. 12, w 1.) On pak wysšel,
tak milost nassel,

Když Obywatele Sodomští a Gomor-
ští mjrú hříchů svých již byli naplnili, zřá-
zyti ge mohli Bůh hned rychle; ale nedčinil
toho tak prudce, neb brali se prw Muži tři,
celá swatá, a nerozdílná Trojice, Bůh O-
tec, Syn, y Duch swatý do Sodomy,
wolali gich ku pokání, ačkoli Obywatele So-
domští ani tu gessťe o žádném pokání sly-
šeti, a ge činiti nechtěli. A když přišli pak
dwa Angele do Sodomy v večer, 1c.
Gakž dále následuge: čtete sobě porádně, w
první Knize Mogž. w Kap. dewatenácte, od
prvního, až do patnáctého werše. A pak
teprw ta hrozná skáza přišla na ně. A če-
ho se nedopustil a nedočinil Izrael? Izrael
w Egyptě vpadl w Modlárství, ale y z toho
geg wywedlo, BDž Milosrdenství. / Gak
mnohokrát a častokrát oni Židé proti BD-
hu zhřessili, může se toho každý w Mogžíšs-
ových knihách docísti: Tak že řekl Bůh k
Mogžíšsowi několikráte: Uchmne abych
w hněwě prchliwosti své wyhladil ge.
(w 2 Knize Mogž. w Kap. 32, w 10.) Ale při-
tom wšsem čti sobě w Žalm 78, w 38. a wěz.

že, Bůh gsa milosrdný odpausstel ne-
 prawosti gegich, a nezahladil gich: ča-
 stočrát odwracel hněw swůg, a newz-
 buzował wssj zuriwosti swě. Werš
 ten vprostřed toho wám giž přiwedeného
 Zalmu stogi, a zawjra w sobě w krátkosti,
 nehlawněgssj grunt a gádro Bible celý.

Čtete sy dále w knihách Saudcu, Samuelowch, a Králowsch, a tu shledáte o-
 pět: gač mnozdwjkrát a častokrát proti BO-
 hu zhřessil Izrael wssak BOžj milosrdn-
 stwoj nišdy gim do cěla nedopustilo zhynauti.
 Když sa u se do Babilonského zagerj dostali,
 neodstaupilo od nich BOžj milosrdn-
 stwoj. (wiz w 3 Mogg. knihách w Kap. 26, w
 44.) O! gač gich y tu Bůh hledal, z pát-
 kem ge poslal, a Zemi gich gim zase dal.
 (Ezdr. w 2 Kap :) Když potom zas proti
 němu zhřessili poznawu kráte, nezawrhl gich
 předce Bůh až do konce.

Nybrž nad to wjce: Milosrdenstwoj
 BOžj se nybohatěg zgewilo w tom, když
 tač Bůh milował swět, že Syna swěho
 gednorozeného dal, aby každy k dož wě-
 řj w něho, nezahynul, ale měl žiwot wěč-
 ný. Neboť neposlal Bůh Syna swě-
 ho na swět, aby odsaudil swět, ale aby
 spa-

spasen byl svět skrze něho. (v svatého
 Jána w Kap. 3, w 16 a 17.) O nezapomij-
 negte se nikdy na to BOží Milosrdenství!
 do svého vlastního přisšel, ale vlastní
 geho nepřigali ho. Kterýž pak koli při-
 gali geg, dal jim moc syny Božími bý-
 ti, totiž těm, kterýž věřiwše gměno geho.
 (v svatého Jána w Kap. 1 w 11 a 12.) A sta-
 lo se pak, když se doplnili dnové wzeti
 geho wzburu: že se on na tom wstawil,
 aby šel do Geruzaléma. A poslal po-
 sly před sebou: A oni gdauce, wessi do
 městečka Samarijanského, aby gemu
 zgednali hospodu. Ale oni nepřigali
 ho. A widěwše to Vcedlných geho,
 Jakub a Jan, rozpáleni bywše hněwem,
 řekli, Pane, chcessli, ať díme, aby ohen
 sstaupil z Nebe, a spalil ge, jako y Eli-
 áš učinil? Ale obrátiv se GEJŠ potre-
 stal gich, řka: newíte jeho gster w Du-
 chu. Syn za giste slowečka nepřisšel za-
 tratiti Duff, lidstých, ale spasiti. (v
 svatého Lukáše w Kap. 9.) A od té chwile
 krátch čas minul, když wyslal Pán GEJŠ
 dwanaćte swých Apostolů, aby na celým
 širokým Swětě o Milosrdenství BO-
 žím wšsem Národům kázali. (k Řim. w
 Kap. 15, w 7. seq. to gest: s gínými, kolika
 wer-

^{relygiomane}
Náleživá 100 Zlých Vozů
28 Dnl. Jely. Bratrské Ljub. mluví

Přes
na
ru
fing
2
1.
6.
13.
16.
p. 61.
werši, hned po tom následujchmi.) V gáf
pak potom dále Bůh všemohauch pokračo-
val s lidmi? tak wždycky: že BOží Mi-
losrdenstwj w geho řízení předeš mělo, neb
wždy v BOHU tak znělo: Gafžbych tě
wydal ó Efraime? gafžbych tě wydal
ó Izraeli? Kterafžbych tě položil gako
Adamu: podvrátil gako Seboim?
Zformauceno gest we mně srdce mé, a-
no y střewa slitowánj mých pohnula
se. (v Dzeasse Proroka w Kap. II, werš 8.)
Když Chrkew pod Antykrystem od BOHU
odpadla, a geg za hlauu swau přigala, tu
sprawedlnost Božíka wšecky ty zpronewě-
řile Křestany hned z gruntu wywrátiti, a
wyhubiti mohla; ale Milosrdenstwj Bo-
ží poslalo Reformatora, Blahoslawené pa-
p. 61. meti, Doktora Martina Lutera.

Bůh se wám všem w Křestanstwj zro-
diti dal, a w swětě práwé wjry wychowati
wás nechal, ale, gáf medle každh z wás w
přetom swětě pokračowal? gáf sprostné a spra-
wedliwé každh z wás před BOhem y lidmi
18. obcowal? Ach gáf ste wy wšickni, žiwot wed-
li? gáf obhawňmy hřichy ste se wšickni wubec
welich y malj, poskwrnili? Protož Bůh
sprawedliw swé Slovo zas od wás vložil
wžyti, a wy gesté negste nic lepšj. A kdy-
by to

by to byl Bůh již dávno učinil, a svého
Slova služebnosti, věrných Kneží, y prav-
divých Svátosti vás dávno zbavil, žád-
ný by z vás jinak w pravdě nemohl, a ne-
směl říci, než: Pane ty jsi spravedli-
vý, a tvé slovo jest spravedlivé,
Spravedlivý jsi Hospodine, a vprá-
víš w saudech svých. (z Žalmu 119, w 137)
Neb pro vás a vaše zlé životy, jméno Bo-
ží w porouhání jest, mezy newěřícími, y me-
zy nepravě věřícími. Ale čím jest to, že
pomsta BOží vás w tom nezachrátila? y
tím, že Bůh jest milosrdný, že weliké jest
milosrdenství Hospodinowo, řdny sme
dokonce newyhnuli, nepřestávajíc
zagistě slitování geho, ale nowá gsau
každého gitra, přeweliká jest pravda
twá. (w Pláci Serem. w Kap. 3, w 22 a 23.)

Nu, hleďte! tak káže wám a wyprawu-
ge až po dnes Pán JEŽIS, o jménu svého
nebeského Otce: Já pak jako geho slauha
negnížší, chci wám to BOží milosrden-
ství w geho jménu, swětle, a mocn zvěsto-
wati, ale wy nehřeště na BOží milosr-
denství; ale vězte, že: Litoš y hne-
rýchly jest v něho, a na hrššíjsh doleh-
ne prchliwost geho. (w Syracha w Kap.
5, w 7.) Srozněj jest vpadnutí w ru-
ce

pag.
28.

ex
m
f
z
l.

4

ce Boha živého. (ř Zid. w Kap. 10, w 31)
 On gest tak spravedlivý, jako gest milosrd-
 ný, když se pohrdá jeho milosrdenstvím ať
 brzo, ó ať brzo, on nám své slovo a swá-
 tosti muže odniti: když my gich práwě, w tom
 od něho samého nařízeném pořádku, nechcem
 vžíwati.

A poněwadž také, y Bítelové a Kaza-
 telové wěrnj Dar BŮží gsau, ó! pročez te-
 dy napomínám a prosím was, modlte se
 Bohu dnem y nocí, a prosťe, aby on wám
 sám dal takowého Kazatele, kterýby s wami
 wšsemi wěrně a dobře minil, kterýby was
 ne genom hlasen, ale y celým swým živo-
 tem wzdělawatelně a příkladně učil: Pro-
 sťte, prosťte Pána žně, ať possle, a wýstro-
 gi delnjši na žeti swau. (w swatého Ma-
 tauše w Kap. 9, w 38.) Nu, Pán Bůh
 nám deg takowý Dčitele wšsudy na
 wšsach místech, kterjby o gměnu jeho
 kázali, a wyprawowali, ge v prostřed
 shromážděnj chwalili, kterjby spolu s
 swými Cirkwemi tomu spashtedlnému
 Učenj (swatého Ewangelium) hodně
 obcowali, a s pokánjím, wěrau, trpeli-
 wostí, a pobožností swatau Boha ctili.
 Ale, o tom wšsem obšírněgi má gednati náš
 Příj.

Přistup druhý k přítomnému Kázanj. Vh-
 zatim gať za odpustěnj hřichů; tak y za dar
 swatého Ducha. BOha žádegte, a zpřiwegte,
 s slyšau duwěrnosti, swatau pobožnosti, a
 wraucnosti: Sklon se k nám Páne GEjssí 2c.
 Na to čten Text z Ewangeliium swatého Já-
 na, z Kapitoli Dšiné, od 46 werffe, až
 do konce.

Mluwil Pán GEjss k Zástupům Židowským
 a wrečnim Kněžim:

TDO z wás třeštati mne bude z hřichu? A
 poněwadž prawdu prawjm, proč wy mi
 newěříte? Kdo z BOha gest, Slowo BOží
 slyšj, protož wy neslyšjíte, že z BOha negste.
 Tedy odpowěděli Židé, a řekli gemu: zdaliž my
 dobře neprawjme, že gšy ty Samarytán, a dā-
 belstwj mās? Odpowědel GEjss: Gāt dābel-
 stwj nemám, ale ctjm Otce swého; než wy ste
 mne neuctili. Ale gāt nehledám chwály své:
 Gestit kdo hledá a saudj. Amen amen prawjm
 wám: Budeli kdo zachowáwati Slowo mé,
 smrti nezřj na wěky. Tedy řekli mu Židé:
 nynj sine poznali, že dābelstwj mās. Abraham
 umřel y Prorocy: a ty prawjš; Budeli kdo za-
 chowáwati řeč mau, smrti neokusj na wěky.
 Zdaliž gšy ty wěššj nežli Otec náš Abraham,
 etc.

Page 57.

kterhž vmřel? A Prorocy zemřeli: kým ty se či-
 nš? Odpověděl GLjjs: Chwálím lit gá se sám,
 chwála má nic není: Gestit Otec můj, kterhž
 mne chwálí, o němž wy pravíte, že Bůh wás
 gest. Ale nepoznali ste ho: Gá pak geg znám.
 A kdybych řekl, že ho neznám, bylbych podobný
 wám, kár: ale známi ho, a řeč geho zachová-
 wám. *Conf* Abraham Otec wás weselil se, aby wi-
Abur děl den můj: y widěl, a radoval se. Tedy ře-
Brig kli genu Židé: Padesáti let gestě nemáš, a A-
til brabama sy widěl? Řekl jim GLjjs: Amen
us amen pravím wám: prwe nežli Abraham byl,
 gá gsem. A zachápali (židé) kamení, aby házeli
 na ně: GLjjs pak skryl se, a prossed strze ně,
 wysšel z Chrámu: a tak odšel.

Přístup k Řázanj:

Budu wyprawowati Bratřím
 svým o gměnu twém, v prostřed
 shromáždění chwáliti tě budu.
 Tak znějí ty pěkné slova, které snie w swrch-
 ni horegšj Příprawě s BŮj pomocí spolu
 rozważowati počali. Abyste pak těm wám
 teď opet přednesseným słowům tím lepeji
 wyrozuměti mohli, připogte k nim teď gestě
 hned jiné, o gměnu BŮjim podobně ged-
 nagicj, z Písma swatého propowědenj, to w
 Zaf

Žalmu 48, w uweršij takto znj: Gakož
gměno twé BOže, tak y chwála twá až
do končin země, prawice twá za giste
plná gest spravedlnosti. Ach! Pán Ge-
zjš budiž s námi, a wylegž na nás, w hogné a w
bohaté mjře, swěho swateho Ducha, k němu y k
wassemu wzdeľanj, Amen!

Wy w těch wám teď přednesených slo-
wích nacházíte: obširnějšj a delšj wyložení
toho Bratřského Kázanj Pána a Spa-
sytele našeho Gězjše Krysta, O gmě-
nu BOžim a geho zwelebenj. Při w
bořějšjch w náši Příprawě slowích wypra-
wowal sám Syn BOžj, O gměnu BOžim
a geho zwelebenj, a zwelebowal to gměno
BOžj; nynj pak ale w těch teď w nowě před-
nesených slowích, o něm wyprawugj a ge
zwelebugj sami wěrjch. Ti zwěššugi swaté
město Geruzalém, ten sworchnj a swo-
bodnj, kteřž gest matka wšech nás. (k
Galat. w Kap. 4, w 26.) A tak gegich slo-
wa negsau w prawdě gineho nic, než wy-
prawowanj, a wyznanj, o gměnu BOžim,
a geho zwelebowanj. Rozgjmáme o Bo-
že milosrdenstwj twé, v prostřed Chrá-
mu twého: Gakož gměno twé BOže,
tak y chwála twá až do končin země:
prawice twá za giste plná gest sprave-
c dlno.

dlnosti. (w Žalm 48, w 10 a 11.) Nfdo tak
wyprawuge a wýznáwá o gménu Božjm?
Kdo tak zwelebuge Gméno BOžj? W
řich, kterým Pán Bžjž zgeruge to gmé-
no BOžj, ti wolagi: Gaťož gméno twé
BOže, tať y chwála twá, až do končin
země: prawice twá zagisté plná gest
sprawedlnosti. Ti, ti stogi před BOhem we
dne wnocy, ř němu mluwj, a wolagi: Ga-
ťož gméno twé BOže, tať y chwála
twá, až do končin země, prawice twá
zagisté plná gest sprawedlnosti. Zge-
wenj BOžjho Gména, gest zgerwenj samého
BOha. (ř Řjm. w Kap. 1.) Zgerwil se pak
Bůh, obzwláště w dwo gim způsobu: to-
tiž, w natůre, aneb w přirození; a w swém
nam wydaném slowu. Popatřte gať sa-
mi na sebe, tať y na wšecť BOžj stwoření,
a shledáte na těch wšech, patrné gména Bo-
žjho wnobrazení. Neb,

Emicat ex ipsis Divina potentia terris,
Præsentemque refert quælibet herba Deum.

To gest:

Dřssleť zemřkř swěcmi stwořěnými,
S Stromy a bylinami rozličnými,
D Stwořiteli swědectwj dāwagi,
A ř chwálám wděčným nás napominagi.
Každá zeljnka na Zemi;
Swědečj, že gest Bůh na Nebi.

Za negšpatnějši tráva dáwa znáti:
Ze gest Bůh, kterž gj ráčil žrůst dáti.

Wšichni wáši klaubowé a audowé mlu-
wj o tom, wšichni na stromich listowé swěd-
čj o tom: Nebo gjm žiwj gšme, a bybe-
me se, y trwáme: Poněwadž on dáwa
wšechněm žiwot, y dychanj, y wšecko:
(w Skut. Ap. w Kap. 17.) Ach! gať mau-
drý, ach! gať dobrý, ach! gať mocný gest
Bůh! Gať mnozý a welich gšau skut-
kowé twogi Hospodine! wšeckys ge
maudre učinil! plná gest země bohat-
stwj twého. Wysyláš Ducha swého,
a zase stworeni bywagj, a obnowugesť
twář země. (w Žalmu 104.)

Nenobzwláš tněgi wšak nacházý se Bůh
a geho Gmėno w gednorozěnym BŮžim
Synu. Tomu Bůh Dtec dáwno přiwlast-
nil, řdnž hned lidu židowskému o Synu
swém tak přikázal: Ssetrně se męg před-
nim, a poslaucheg hlasu geho, nepo-
pauzeg ho: neboť nepromine přesta-
penj wásheho, poněwadž gmėno mě gest
wprostřed něho. (w 2 Knihách Mojšijš. w
Kap. 23, w 21.) Tak se nalezá Gmėno BŮ-
žj na Pánu GŤžjšowj, neb co giněho gest
GŤžjš, než Spasitel; onť zagiste wyswo-
bodil lid swůg od hřichů gegich. (w swa-
tého

tého Matausse w Kap. 1, w 21.) Tu rozwa-
 žuj BOží milosrdenství: Bůh se od wě-
 ku smiloval nad námi, když ani swému
 vlastnímu Synu pro nás neodpustil. Ach!
 gať maudrý byl Bůh, když tak platný Pro-
 středek k lidskému Spasení wynalezl, ach!
 gať mocný byl Bůh, když při tom wšše k sku-
 tečnému vyplnění přivedl. A pročež od-
 počínul na Pánu S^Wěží i Duch Sospo-
 dinu, Duch maudrosti a rozumnosti,
 Duch rady a síly, Duch vmění a báž-
 ně Sospodinowy. (v Izaiáše Proroka w
 Kap. 11, w 2.) Protož di Spasitel nás Ji-
 lipowi: Jilipe! řdož widj mne, widj
 Otce. (v swatého Jána w Kapit. 14, w 9.)
 A Pawel swatý o Krystu doložil: že, w něm
 přebywá wššecka plnost Božstwj těles-
 ně. (w Epist. k Kolos. w Kap. 2, w 9.) A
 abychom my to gméno BOží dostatečněgi
 poznali, w slowu geho swatém zauplna ho
 máme wypsaný: tu gest bytnost geho, wůle
 geho, skutkové geho, a gméno geho auplně
 zgeweno; obzwláště gať Bůh takowé, sřze
 swých milostných slibů včinení a gich splnění,
 při wykaupení lidského pokolení, swětu w
 známosti wwedl. Odkudž Pán S^Wěží gest
 gádrem Bible celh, on di: Preyte se na
 Pisma, nebo wý domnjwáte se w nich
 wěc

Prav.
 Ez.

11. *Confessio in Art. de*
Sacra Bázanj. Scriptura 37

wěcný žiwot mjeti: a tai swědectwoj wy-
dávaj o mně. Alle nechcete přigiti ke
mně, abyšste žiwot měli. (w swatěho Já-
na w Kap. 5, w 39 a 40.) Ežim tedy wěšši
w swatým Písmě se nám wkaže BŮží
milosrdenstwo, tīm také wěšši má býti ge-
ho swatěho Gměna, y mezy těmi negowda-
leněššimi národy, zwelbowánj. a oslawo-
wánj. Gaťož gměno twé BŮže, tak y
chwála twá, až do končin Země. Alle
stoj přitom: Prawice twá zagistě plná
gest sprawedlnosti. Prawice BŮží pl-
ná gest té sprawedlnosti, kterau Pán BŮ
wydobył, a kterau Bůh Otec wšech, w sebe,
a w Syna swěho práwě wěřících, hříchů a
winn přikřwá, hříchů gegich gim wje nepř-
čítá, nybrž wěcněho spasenj pro Krysta, ge-
čij wčastná. Neb zaslíbenj BŮží wšecha,
w Krystu gsau nám wčiněna y wtwržena,
a w Krystu, a škrze Krysta, gsau splněna (wiz
Ján w Kap. 1, w 17.) A tak opravdu, na
Pánu BŮžššim, wšecha BŮží zaslíbenj, př-
šla k swému wplněnĳ. Nebo kolikžkoli
gest zaslíbenj BŮžich, wněm gsau gest,
a w něm gest y Amen. (w 2 k Korynt. w
Kap. 1, w 20.) O! budiz toho opravdu wdě-
čen gedenkaždý, ó! přikregž se gedenkaždý,
tīm drahým rauchem sprawedlnosti Krysto-
wý.

12. 43. wu Nu, slyš milé sbromáždenj! gaťož
 gměno twé BOže, tak y chwála twá, až
 do končin Země, prawice twá zagiste
 plná gest sprawedlnosti. Ežim tedy wys-
 ši gest Bůh sám, geho Gměno, slowo, a
 skutky, tim wysšeg geg máme ctiti; čim hog-
 nēg gměno swé nám ráčj zgewowati, tim
 wice my ge máme zwelebowati, chwáliti, a
 oslawowati. Dobrořeč Dusse má So-
 spodinu, a wšsecky whitěnosti mé, gmě-
 nu swatému geho. Dobrořeč Dusse
 má Sospodinu, a nezapomjneg se na
 wšsecka dobrodinj geho. (w Žalmu 103,
 w 1 a 2.) Zwelebujeť tedy BOžj milo-
 sřdenstwj, že se Bůh nad námi smilowal,
 geho Maudrost, že tak platný Prošředeč k
 našemu spasenj obral, řdž gednorozeneho
 swěho, pro nás, a spasenj naše, na Smrt
 wydal: geho wšsemohaucnost, že to wšse
 mocně wyřonal.

11. To pak zwelebowánj, diti se musy, ne ge-
 nom samými paubými wšty, ale negpřed-
 nēg sřdcem, a skutkem: Chwalte geg
 sřdcem, y také wšty. Tu opravdowě po-
 kánj, a k BOhu se cele obrácenj, musy býti
 na před: Ty člowěce musy řdo sy řoli, s ti-
 řchy řzami twé řřichy oplakati. Zdá se ti to
 mnoho, gen popatr na wšsecky opravdowě
 řagj.

řagich hříšníkŭ, zdaž gsau tak wšickni neči-
 nili? Ty sy musšs s wěrau w prawdě ži-
 wau, drahé zásluby **GE**zuzkrystowy, při-
 vlastniti, zdaž otom newšs, gať sau se wš-
 ckni, právě wěrjch do ran geho swatých strh-
 wali? Tyt **BO**ha, a gměno **BO**ží, uctiti
 nemůžes lépegi, gaťo v wjře se cwičenjm,
 Pořanj swatěho činěnjm, ctným a sľechet-
 ným, to gest **BO**hu posľušným, a před lid-
 mi přikladným, právě Křestanským žiwo-
 tem, a obcowánjm, od **BO**ha na tě wlože-
 něho křjže, trpěliwým snášenjm, a sľastným
 při hodině Smrti, z tohoto Swěta wykre-
 čenjm. Cwič se tedy v wjře, čin swatě po-
 řanj, weď swatý žiwot a obcowanj, w křjži
 buď trpěliwý, tak y tůwž z tohoto bidněho
 Swěta Wychod. bude sľastný. To čin, a tak
 žiw buď gedenkaždý, gaťeho gŭkoli Stá-
 wu, Řřadu, a powołanj, wšem bez rozdjlu
 gest řceno: Cžinte pořanj a weřte Ewan-
 gelium. (v swatěho Marka w Kap. 1, w 15.)
 wšem bez rozdjlu: Potřebjt gest wám
 trpěliwosti, abyřte wůli **BO**ží činjce,
 dořahli zařľbenj. (ř Řid. 10, w 26.) wšem
 bez rozdjlu: Tak swět Swětlo wáře
 před lidmi, ať widj řkutky wáře dobré,
 a řlawj Otce wářeheho, řterýž gest w
 Nebesých. (v swatěho Matausse w Kap. 5,
 c 4 w 16.)

w 16.) Neb to gsau wssch časů, wssm obecně powinnosti, ty a takowé se nagiti musyly při wssch, kterj gak před; tak y po přistj Křystowu, wěcně spaseni gsau. Ty také nám namita, a w sobě zawjra, swatě dnešnji Ewangelium Nedělnj, k gehožto wyloženi se giž obrachm nynj, s BŮžj pomoch. Ach! Bůh sám žebnegž mne!

Králowna z Sáby přigela od končin Země, aby slyšsela maudrost Šalomaunowu: A ay wjet gest tuto nezli Šalomaun. (v swatěho Matausse w Kapit. 12, w 42.) Ach! Gežjst gest owssm wje nežli Šalomaun, a ten wám o Gměnu BŮžjim a geho zwelebenj, ká ie a wyprawuje. Ach pročež podte, a powažugte se mnau

Bratrské Pána a Spasitele nasseho
GEžisse Křysta Kázanj, o Gměnu
BŮžjim a geho zwelebenj,

A wte se, zwelebowati to Gměno, paterým způsobem :

1. Pokánjm prawým.
2. Wjrau prawau.
3. Žiwotem swatým.
4. Trpěliwostj, w Křiji a w Protiwěnstwj.
5. Smrtj šťastnau.

Posvět se tvé svaté Sméno,
 Kác Slova tvého Semeno
 W nás wssech čisté zachowati,
 Deg nám swaté obcowati,
 Krivého Včenj nás zbaw,
 Wssech bludné Dusse vzdrav, Amen!

SA tobě mám přednáseti milé Shro-
 máždenj, Bratrské Pána a Spasy-
 tele našeho **S**Ejssé Krysta Bratrim
 swým učiněné Kázanj, O Sménu **B**O-
 žim, a geho zvelebenj. Poněwadž pat-
 také y gá mezy wámi wám, mé telestné
 Bratry a Sestry, mé vlastenské a zemské
 Bratry, a kterých sobě wážim negwijceg, wi-
 dím tu také mezy wámi, mé duchownj Bra-
 try a Sestry, milh Prátele **B**Ožj; budeť
 tedn y mé wám Kázanj bratrské, co se mé
 Služebnosti dotýče. Pomyslete sy tedn :
 že wý to bratrské Pána a Spasytele na-
 šeho Kázanj, y zohledu na mau službu,
 právě za bratrské vznati, a přigiti máte.
 Gát asem wás Bratr, podle Země, Wlasti,
 y Wyrn, ale wý nezacházegte se mnau tak,
 gako s Pánem **S**Ejsssem onino Nazaretským,
 geho Wlastency a Bratřj, zacházeli, kterj geg
 po učiněném gjm právě bratrským Ká-
 zanj, naplněni bywsse hněwem wywor-
 li wen z Města, a wedli ho až na Wrech

hory, na něj Město gegich bylo wzde-
láno, aby geg dolu střčili, (v swatého
Lukáše w Kap. 4.) aniž gačo Židé semnau
nakládegte, kteří také byli Pána a Spasýte-
le nasseho blížší podle těla Bratři, než sme
my wšickni z Pohanů possli, a předce ho, po
wčiněném gjm Kázání, kamenowati chtěli.
D! uchowegž BOže! abyste wy, mé Praw-
dy BOží swědectwí, sy tak nelechčeli, a gj se
nerauhali, tak, abych gá wám nebyl Slu-
žebníkem k Smrti, ale k žiwotu, a Ewan-
gelium swatého slowa, aby wám nebyli wů-
ně k Smrti, ale wůně k žiwotu. Pro-
čez tedy, slyšte k wassemu Obrácení, Bra-
trské Pána, a Spasýtele nasseho GEži-
še Krysta Kázání, O gměnu BOžím,
a geho zwelebení, a věte se z něho, Gměno
BOží poznáwati, a s geho Bratřimi zwe-
lebowati,

I. (Nepředně, a ponegprw) Počáním
prawým. Spasýtel náš milý, wolal také
h Židy ku Počání, aby oni také tjm způso-
bem Gměno BOží zwelebowali. Pročez dj-
gim: Kdo zwás trestati mne bude z
hřichu? poněwadž Prawdu prawým,
proč wy mně newěříte, kdo z Boha gest
slowo BOží slyší, protož wy nesyssí-
te, že

te, že z BŮha negste. Tot gŝau twrdé
 ŝlowa, pamatúigte ge. Náš milŝ Spáŝy-
 tel do ŝwého wlaŝtnŝho, to geŝt mezy ŝwé
 wlaŝtnŝ, přŝŝel, a ŝwogi ho nepřŝigali. (v
 S. Jána w Kap. I, w II.) Krýŝtus BŤ-
 žŝŝ byl ŝlužebnŝkem obrŝžky, pro Praw-
 du BŮžŝ, aby potwordil ŝlibú Otcúm.
 (ŤŘŝim. w Kap. 15, w 8.) On ŝám oŝobně
 žŝidúm kázał, a w gegŝch končinách wřad
 ŝwúg Prorockŝŝ konal, podle čehož také ony
 Kananenŝŝé žene řekl: Negŝem poŝlán,
 než Ťowcem zahynulŝm z domu Izra-
 elŝŝého. (v ŝwateho Matauŝŝe w Kapit. 15,
 w 24.) Ale, gaŝ ŝau ŝy medle oni geho ŝluže-
 by wážíli? N, newážíli. Gaŝ ŝau paŝ ho
 poŝlauchali? N nepoŝlauchali, odwraceli ŝe
 od něho, a newěřili w něho; aŝkoliw Spáŝy-
 tel náš, hned z počátku ŝwého Kázatelŝŝé-
 ho Auřadu, gim doŝwědčomal: že ŝe napl-
 ŝnil čaŝ, a přŝblžílo ŝe Králowŝŝwŝ BŮ-
 žŝŝ. (v ŝwateho Marka w Kap. I, w 15.)
 Předce oni ŝlowúm geho newěřili, Bceni
 geho zawrhli, ŝwé ŝžŝwé bludy za Prawdu,
 BŤžŝŝowu paŝ Prawdu za ŝež, a rauhánŝ
 proti BŮhu, měli a drželi, ale, oŝprawedl-
 něna geŝt Maudroŝt od Synú ŝwŝch.
 (v ŝwateho Matauŝŝe w Kap. II, w 19.) Pan
 BŤžŝŝ gŝch newŝŝále napomŝnal, až do čtwr-
 tého.

p. 18.

p. 28.

38.

B

tého Roku, svého před obljcegem gich fona-
ného Prorockého Zluradu; ale oni předce
geste newěřili w něho, a řeč geho neměla
místa v nich žádného; proč z dj gim Spas-
tel náš na to: Wý činjte skutky Otce
svého. (v swatého Jána w Kap. 8, w 41.)

Ray. A kdž tomu gestě rozuměti nechťej, doklá-
dá patrneg w 44 wersi: Wý z Otce dá-
bla gste, a žádosti Otce svého chćete či-
niti.

ste. Židé, kdž gim Spashtel náš prawdu
mluwil, newěřili proto, že dáblovu powa-
hu na sobě měli. On pak ale, byl Wraze-
dlnjř od počátku, a w prawdě nestál:
nebo prawdy w něm není. Když mlu-
wj lež z svého wlastnjho mluwj, nebo
lhar gest a Otec lži. Tomu tedy Spas-
tel náš se stawj na proti, kdž prawj: Kdo
z wás wwinj mne z hřichu? A pone-
wádž Prawdu prawjm, proč wý mi ne-
wěřite? A chce tomu, aby židé Bcenj geho
wěřili: že opravdu až dokud gsau služebnj-
ch hřicha, a Synové D'ábla, a tak že weli-
kého Pokanj, a k Bohu Obrácenj potřebuj.
Neb, každj, kdož se narodil z Boha, hřj-
chu nečinj: nebo Symě geho w něm zu-
stawá: anjž může hřessiti, nebo z Bo-
ha narozen gest. w prwnj Episst. S. Já-
na w

na w Kap. 3, w 9.) Takowj Slowo BŮži slyšij, a gemu také gsau poslušni: ale wy z Boha negste, a že z Boha negste, neslyšijte Slowo BŮži, aniž mu gste poslušni. Neb ačkoli žide gsauce obřezáni, také někdy, strže to, a tudy znouuzrozeni byli, wšak takowé znouuzrozenj dáwno sau zas stratili: a zdaž sau ge zas řdy ti nabyli, kterj w tak hrozně zatwardilosti, a nekagjcnosti, a w takowém křpánu BŮhu neposlušenskwj: wždy žiwi byli, což z gegich newěry patrně se widi. Ach! zkuste se hněd, zkuste se hněd, zdalíž tak až posawád se nedege w wás, a mezi wámi, z čehož židy y wás w Micheáše Proroka Duch BŮži winj: Gestlize za Proroka se wydáwage, a lež mluwě řka: budu tobě prorokowati o Wjně, aneb o Nápogi opogugjchm: takowh bywá Prorokem lidu tohoto. (w Micheáše Proroka w Kap. 2, w 11.)

Ach! wy také negste wětšjím dílem z Boha, neb wy také neslyšijte, to gest poslušni negste BŮžjmu Slowu; ale gste z dábla, neb plnijte a činjte Wůli dáblowu. Negste wy mnozj, negste Synowé BŮži, ale gste w prawdě Synowé dáblowi: neb wy neslauzjíte BŮhu, ale slauzjíte dáblu, wšsemu hřjšnému tělu, a Swětu. Dřich gest

gest wás wlastnj, a wý také hřessjte srdečně
rádi, a z plného srdce: tak že y na was hledě,
s Dawidem swatým musým wolati: Spomo-
moz o Hospodine: nebo se již nenalezá
milosrdného, a wyhýnuli wěrnj z Sy-
nů lidstých. A podle Německého Přelo-
žení takto: Spomoz PÁNĚ: vbylo
Swatých, a wěrsých gest málo mezy
Syny lidstými. (w Žalm 12, w 1.) Kdo
Prawdu miluge, gi následuge, prawdě wěj,
a gi wýznáwá před lidmi, teni nynj neghor-
šim Rachřem býti musy. Prawda se tu-
pi, prawda se lechčj, prawda lži, a lež praw-
dau se přikrenwá, lež za prawdu se hlásá, y
prodawá, ano, lež za prawdu mile od lidí se
přijímá. Tak se dalo za času, a dnů Pána
Gejssse, tak se až po dnes děge; ale Pán Ge-
jss gako tehdy ku Pořánj wolal wseckj, tak
až po dnes wolá: Pořánj číte, a wěte
Ewangeliwm. (w swatého Marka w Kap.
1, w 15.)

Ten až po dnes gen samau pawhau
Prawdu ohlássuge, a wám dostatečně wka-
zuge, gak wý w Boha, a w něj práwě wě-
řiti, a gak wždy, y ted, na Swětě, žiti býti
máte. Wý pak Přigiti toho Bcenj, wje na
žádné diwy a Zázrakj, nečekajte. Wý se k
tomu sami znáti musy: že geho cestj pra-
wě,

wě, sobě dosti máte oznámené, než wy po nich
nekráćíte. Nenedostává se wám také mno-
hých té prawdy Swědků, ze wšech třech Sta-
wů, ale nedostává se opravdu, prawých te
spasitelných Prawdy Následovníků, ze wšech
třech Stawů. Ohlaffenau Prawdu máte,
ale wy gi neplníte, nybrž až dosawád w Ne-
prawosti zadržujete. († Řím. w Kap. 1, w 18)

Ach! buďtež činiteleř slova, a ne po-
sluchací toliko, oklamáwagjce sami se-
be. (v swatého Jakuba w Kap. 1, wers 22.)
Wy gste přewrácená Láska, wy máte Zákon
přewrácený, Katechismus celý zfalšowaný,
Desatero BŮží zfalšewaný, wjru zfalšo-
wanau, Otče náš zfalšowaný, a tak gest y
s ostatnjma kusy. Y geli pak to možný?
geli pak tomu tak? y arch že ge. Slyšte!
a rozuměgte co dím: wy wyznáwate ginač,
a žiwí ste ginač; prawjte: že má býti tak, a
činjte wšse na opak.

O! opačnj Křesťané! Slovo BŮží, a z
něho wybraný Katechismus Křesťanstý, to
daleko ginač věj: to přikazuje, a od was mi-
ti chce: prawě ku Pánu BŮhu celým Er-
cem Obrácený, prawě Pokáný, žiwau Wj-
ru, a žiwot swatý; wy se pak ale až dosawád
fogjte, Pokáním powrchnjm, wjrau mrt-
wau, žiwotem pokrytým, spaušćíte se, a
bez-

bezpečte na lež. **W Bibli čtete**: že Bůh nademſſecko wſſudy má milován býti, a wň Swět milujete. **W Bibli čtete**: že nenſwětégſſi **BOžj Gmēno** nemá bent nadarmo bráno, a wň klnete, zlořečíte, křivě přisáháte, **BOha** se dokládáte, duſſujete, a lažete. **W Bibli čtete**, že ſamo-dokonalé **Odpočinutj** duſſe, gen w ſamém **BOhu** hledati máte, a wň se **BOha** wſſeligat wzdaľujete. **W Bibli čtete**, kterať pro patrň **Rozkaz BOžj** každé gať duchownj, tak y Swětſké **Brchnosti**, w wěcech proti **BOhu**, a wlaſtnjmu waſſemu **Swědomj** nečelich, we wſſem wolně poſſuſſni, a poddani býti máte; ale wň ſ waſſim **Poſluſſenſtwim** opravdu žadu gſte. **W Bibli čtete**: že **Škurkowé** těla zgewnj, gſau: **Chzoložſtwo**, **Smilſtwo**, **nečiſtota**, **chlipnoſť**, **Modloſlužba**, **čarowánj**, **Nepřátelſtwj**, **ſwárowé**, **nenáwiſť**, **Šnewowé**, **dráždenj**, **Kuznice**, **Sekty**, **Žáwiſť**, **Wraždy**, **Opilſtwj**, **hodorwánj**, a tēm podobné wěcy, kteraž kdokoli činj = že **Králowſtwj Božjho** **dědicowé** nebudau. († **Galat. w Kap. 5.**) A wň takowé ſwobodné, a wolně, gen poľud mŕžete pácháte, wň **chzoložite**, wň **ſmilnjte**, a ſe opigjte hned na ceſťe kōňž do **Koſtela** gdeſte, neb **žobau** ſtran ceſty gſau **Hoſpody**, tak že ža

že za častu ani do Rossela, do čista nedochá-
 žyte, a dosti často také, na wěregněg cestě,
 gako swině w blátě, se wáljete, a fauljete. Ach,
 gakau z toho Radosť Nepřitel Dábel mji ne-
 má, kdž widj, že wás tak perwně w swých
 fleperách má; a že mezy wámi, tak mnoho
 těch a takowých nalezá, kterj mu ochotně rá-
 di, dokud žijí, slaužiti chtějí, ano gž také
 slauží. Wš slyšíte z Bible, že žádný ne-
 má krásti, po cžeg wěch státi, gi sobě při-
 vlastňowati, a osobowati, a Katechismus
 wás, wám to takto gestě obširněg wykla-
 dá, a wás napomíná: Abyste bogjce se
 Pána Boha wásseho, a geg milugjce,
 bližnjmu swému peněz, ani kterých wě-
 cų geho nebrali, a geho nijádným způ-
 sobem, tagně nebo zgerwně podwodem
 neb Násyljm, nehubili. Ale gemu Sta-
 tečku geho přichrániti hleděli, podle wšj
 možnosti; ale wš celj wás žiwot, na nic
 tak bedliwě nemyslyte, gako, gak byste wa-
 sseho Spolu-Bližnjho, wždy negak přeskłiti,
 offjditi, a oklamati mohli. Wš slyšíte z
 Bible: že žádný nemá lháti, a nynj po hrj-
 chu! tak daleko přišlo: že gž ani Bratr
 Bratru nemůž wěriti. Y čjm to ge? y od-
 kud to ge? y proč tak mezy wámi ge? Čhy-
 buge wám prawá wjra, čhybuge wprjma
 d láska,

lásta, není při vás žádné pravé wjry, ne-
 nj lásky, není žádného pravého Pokání,
 žádného k Pánu BOhu obrácení, žádné
 BOží bázně, žádné kázně, wšeho toho gste
 prázdni. Kde gsau wásse slzy nad hřích? Kde
 gsau bogowé s hřích? Kde wásse BO-
 ha hledání? Kde těsnau bránau do Nebe
 wcházení? Kde bdění? tlučení? modlení?
 Neníť toho při vás w pravdě niceho, čeho
 Bůh w swém slowu wyhledáwá wšeho.
 Na prosto, není žádné horlivosti, žádné
 wraucnosti. Takowj pak lidé wšickni, kteří
 slowo BOží neshlíšj, ge tupj, zledčugj, neb
 podle něho negsau žiwi, gsau naporád lidé
 takowj, kteří k BOhu nepřináležj, a z BO-
 ha negsau zrozeni, byt byli Brchnosti, Pá-
 ni, Knězi, y Hospodáři, wčeni, y newčeni, bo-
 hatj y chudj, wysocj y nizcj. Takowj pra-
 wjm, kteří slowo BOží neshlíšj, a ge nepl-
 nj, negsau z BOha, ale z Otce ďábla, negsau
 Synowé BOží, ale ďáblowi. Ten každj,
 kdož činj hřích, z ďábla gest; (w prwnj
 Epist. S. Jána, w Kap. 3, w 8.) A ten kaž-
 dj w horauchym Pekle, se wšsemi ďábly, na
 wěčné wěky, newstále musj hořeti, gestliže se
 zde gestě, w čas milosti, k samému BOHU,
 skrz pravé Pokání, srdečně neobráti. Roz-
 wážugte to wšickni, hledte na sebe wšickni,
 a gde

a gděte hned do sebe wssicni. Ach! s Bohem, Swětem, Nebem, a Pěflem, s těmi čtyrmi, musyšte wssicni, opatrne zacházeti: s Bohem proto, abyšte ho nevrasyli, s Swětem proto, abyšte se mu swesti nedali, s Nebem proto, abyšte ge wěčně nestra-tili, s Pěflem proto, abyšte se do něho, wě-
ně nedostali.

Ach milj Bratři! Gednohoť gest potře-
bj; gednohoť gest mně. y wám, potre-
bj: (v swatého Lukáše w Kap. 10, werš 42.)
Boha se bog, a Příkázanj geho ostrj-
heg: nebo na tom wssěcko člowěku zá-
leží. (Kazat. w Kap. 12, w 14.) Ach! cožby
wám pomohlo, wssěcko wásse Bobatstwj,
čest, Rozkoš, a sláwa tohoto swěta, kdybyšte
wy na wěky, měli zhýnauti: Nebo, co gest
platno člowěku, by wssěcken Swět zhy-
skal, swé pak dussi wssťodil, kdyby sám
sebe ztratil, neb sám sebe zmrhal, aneb
ķterau dá člowěk odměnu, za dussi
swau? (v swatého Matausse w Kap. 16,
w 26. a v swatého Marka w Kap. 8, w 36.
Item: Luk. w Kap. 9, w 25)

Ach! gať draze, draze, gsme wykaupeni.
Wězte, že ne, porussředlnými wěcmi,
sřibrem neb zlatem, wykaupeni ste;

pag.
41.
52.
27

7

ale drahaui krvoj. gaťožto Beránka ne-
winného a nepossťvornéného Krysta.
(v prvej Epist. S. Petra, w Kap. 1, w 18,
a 19.) Ach! gak mnoho, mnoho, Pána Ge-
žisse, nášše Spasenj kossowalo. Zdaliz ne-
musyl pro nás trpěti Krystus, a wogiti
w sláwu swau? (v swatého Lukáše w Kap.
24, w 26.) Ach! wcházegte těsnau bra-
nau: nebo prostranná brána a šiřoká
cesta gest, kteráž wede k zahýnutj, a
mnoho gest těch, kterj wcházegj sřrže-
ni. Nebo těsná gest brána, a vzká ce-
sta, kteráž wede k žiwotu: a málo gest
nalezagjch gi. (v swatého Matausse w
Kap. 7, w 13 a 14.) Ach! wyzpytůg mne
BOže sylný, a pozneg sřdce mé: zkus
mne, a pozneg myšlenj má. A po-
patř, chodjmlit gá cestau odpornau to-
bě, a wed mne cestau wěcnau. (w Žal: 139,
w 23 a 24.)

Milj Bratřj! krásně, že teď na té vzké
cestě, giného nenj, než samý paubý křjž,
Smutek, a trápenj, wšak wšech kráćegjch
ponj, cýl a konec bude sřťasný, weselý, a ra-
dostný; a krásně, že teď na té šiřoké cestě,
plno gest swětłěho wtešsenj, rozkossj, a wes-
selj, wšak wšech kráćegjch ponj, cýl a ko-
nec bude nestasný, smutný, a hrozný. Ne-
pochle-

počlebugž tu tedn sobě žadný: nacházýššli
 ty w swěg duffi, že ty BŮžimu Slowu ge-
 fštē newěrš, ge neplnš, aneb, že geštē ge-
 nom třebas w gedínym swřwolnřm hřichu
 wěrš, tedn gá tobě prawjm, před obljčegem
 BŮžim, že ty na wěky, w takowém zpřsobu
 trwage, před twár BŮži nepřigdes, k ně-
 mu, a do Nebe, na wěky se nedostaneš. Tak
 zagistē každý z wás, kdož se neodřetne
 wšsech wěch, kterýmž wládne, nemůž
 býti mřm Včedlnřkem. (dř Krřstus w swa-
 tēho Lukáše w Kap. 14, w 33.) Nebo kdož
 bykoli celého Žákona ošřřhal, přestau-
 pilby pař gedinē, wšsechněmi gešt wi-
 nen. (w Epřst. S. Žakuba w Kap. 2, w 10.)
 Hledte, to nenř mē, ale gešt BŮži Slowo,
 to gá niķterak žřrátiti, ani žmēniti, nesřnjm.
 Nephlawněgšřř Potwinnost, Včedlnřkř a
 Následownřkř Krřstowřch, tato gešt: Chce-
 li kdo za mnau přigřiti, zapřřž sebe sám,
 a wezmi křřž swřg, a následůgž mne.
 (w swatého Matausse w Kap. 16, w 24.) Pro-
 čřž zpřwegte w prawdě:

Dám se s tebau přibřiti na křřž ó GEžřřř!
 Gá se gřž wšsech ođřřkřm tělesnřch Rozkošř:
 Co twē oči GEžřřř magř w Nenřwřřř,
 To gá chcy opaušřřři podle wšřřř mořřnostř.

Tot ste wš bez počtukrát zpíwali, ale takéli ste plnili, co ste zpíwali? takéli ste se, w skutku a w prawdě, wšech tělesných Rozkossj, odřekli, nebli po nich čím dele, čím wíce sšli. Ach! blaze tomu, komu, kdž to zpíwal, sžn z očí kápali; Ach! blaze těm, kterj, kdž to zpíwali, y tu hned, k takowému bogi, se strogili. Dokládá se w tom zpěwu: podle wšsji možnosti. Ale ty prawš: to ge težko. Težkost a nemožnost, gsau dvě rozdílne věch, ach! ty sž s BOžj pomoch dosti mnoho mohl, ale nechťeš. Ach! wš se w tom patrne pronáššje, že z BOha negste. Ach! kdby ste wš z BOha byli, skutky BOžj by ste činili, a wšsečko by ste mohli, w Krystu. (k Filip. w Kap. 4, w 13.) Ale, nedostává se wám, prawého k BOhu Obrácenj, pročej: Obrátte se od temnosti k Swětlu, a z mocy ďábelské k BOSU. (w Skut. Apost. w Kap. 26, w 18.) Žádný nemůže dvěma Pánům slaužit, dj Kristus: (w swatého Matause w Kap. 6, w 24.) A, každý, kdož činj hřich, z ďábla gest. (1 Jan. 3, w 8.) Gestliže ty člověce, třebas gen gedinj gestě hřich miluješ, a do cěla se ho zhostiti a zprostiti nechceš, tedy gest twé k BOhu Obrácenj, a twé Pokánj, ničjm, twá wjra falešná, a twá, kterau se snad předce miji

míti zdáš, pobožnosť marná. Ty musíš
na gednau weyhofst dáti wšsem wšsudn hři-
chům: hře, peně, opilstw, tancy, záwisti,
Smilstw, hněwu, klamu zc. neciň sobě tu,
žádnau weymínku.

Widím, a slyším: že ta ohawná zew-
nitřnj wšfatech peně, gak w Městech, tak y
po wšech, tak tuže giž se rozmohla, že wš
naporád wšfickni, gak welich, y malj, ty neg-
draššj sřaty, seč gen býti můžete, wem kde
wem, sobě gednáte, a zprawugete. Ach! wš
s takowým dylem nepatríte k Křystu, ale k
pyšněmu dáblu. Ach! lito mi wás oprav-
du, w tom wšsem tak zlem, a nebezpečněm
stawu. Gát wás litugi: že wš, když škero
žádné gestě BŮžj známosti, při wás nenj;
se předce w takowau opowážliwost, peně,
a bezpečnosť smjete wydati: gakoby při wšech
hřišřich, byla přimá, dosti gistá, a každěmu
bezpečná, do Nebe cesta. A gakoby na tom
samým prawě Křestanstw žáleželo: aby něk-
do gen zewnitřnj služby BŮžj pilen byl, do
Kostela na Kázanj, časem k Spowědi, a k
přigjmánj Těla a Křiwe Páně chodil; byt
při něm žatim, žádného zginacenj, a žiwota
polepšsenj, nebrlo. Ach! ten blud škodliwý
hluboko w wás wěž. Gá mluwjm wšce,
než mému mdlému tělu gest nynj užitečné;

wšak ale, gen at mohu wásse dušse zenshati,
 a z toho zlého wydobyti: nezpečugi se také
 swúg žiwot wlastnj na to wynaložiti. Roz-
 waž sobě to bedliwě gedenkaždý: ty musšs
 opravdu k BŮhu býti obrácený, w twém
 žiwotě a obcowánj zginaceny, chcešli neo-
 mylnau Naděgi mjeti, k twému wěčnému
 Spasenj. A byt sy ty třebas giž, od zger-
 ných hříchů přestál, w Srdcy pak předce ge-
 fšce, ljbost a žádost, k nim chowal, celé twé
 Křestanstwí, wěr mi, nenj, než pokřtstwí;
 A byt sy ty také třebas sám wíce wědomých
 hříchů nepáchal, giným wšak předce k hřichu
 pomáhal, k němu ponaukal, hřich schwal-
 wal, nepřetrhowal, prawdu zatagowal, s
 nj wšseligak okolkowal, a hřessichy z hřichu
 náležite netrestal, tedy w tom we wšsem,
 služebnjkem BŮžim negšy, ale služebnjkem
 hřicha gšy, a BŮhu se nemůžeš ljbiti. Neb
 gak hřichy zgeroný, tak y tegoný, v BŮha za-
 sluhuge, wěčné Smrti. Nekaždý kdož
 mi říká: **PANĚ! PANE!** wegde do
 Králowstwí Nebeského: ale ten, kdož
 činj wůli Otce mého, kterýž w Nebesých
 gest, dj Krystus. (v swatého Matausse w
 Kap. 7, w 21.)

Slaužišli ty hřichu, nemůžeš také spo-
 lu zarowen slaužiti BŮhu. Gak dlauho
 slu-

služebníkem hřicha gšy, tak dlauiho služeb-
 níkem BOžim negšy; Služebník hřicha, slu-
 žebníkem BOžim nemůže býti. (v swatého
 Jána w Kap. 8.) Nemilujeť tedy Swě-
 ta, ani těch věcí, kteréž na Swětě gsau.
 Miluje-li kdo Swět, není lásky Otce-
 wy w něm. (1 Jan. w Kap. 2, w 15.) Kdo
 Swět miluje, BOha nemiluje. Protož
 prawj: probud se ty kdož spíš, a wstaň
 z mrtvých, a zasmjť se tobě Kryštus.
 (1 Efez. w Kap. 5, w 14.) Tvé srdce wlast-
 nj, tobě dobře powj: takeli ty Synem, neb
 dcerau BOžij gšy? Blaze wám, gesli guž
 teď počínáte z swého Pokrytstwj, a bezpečno-
 sti, powstáwati. Slysťte gesťte gednau: p. 44.
 Kdo slowo BOžij nesyssj, a neplnj, ten Pag.
 není z BOha, ale gest z Otce D'ábla: 31.
 podle prwnj Epistoly swatého Jána, Kap. 3. 31.
 Ach! probudte se, probudte. JEžiš was
 ku Pokánj wolal, a napomínal: abyšte wšy,
 čest BOhu wzdali, před nim se korili, hřichy
 swé poznali, z nich se káli, život swój lepšili,
 a v BOha, pro Krysta, milosti hledali. A
 pak terrw, budauli hřichowé wássi ga-
 ťo čerwec dwakrát barweny, gaťo sniž
 zbělegj: budauli čerwenj gaťo sřarlat,
 gaťo wolna budau, podle BOžjho zasljbe-
 nj v Izaiásse Proroka w Kap. 1, wers 18.
Sly.

Slyšte, čtete, a sami na sebe obraćegte, co w Knize Apostolských Skutků, w Kapitole 2, w 38. a w následujících werších, psáno máte.

K tomu y swatého Pawla Bůh z Nebe, a Spasitel náš powolal, a k Pohanům poslal: Otworati oči gegich, aby se obrátili od temnoty k Swětlu, a z mocy ďábelství k BOhu. (w Skutcích Apostolských w Kap. 26, w 18.)

Nu, po takovém, k swatému Pokání, váš Probuzování, byloby ještě potřeby delšího wyložení; ale wý, pro krátkost, slyšte nyní: gať brozně Rauhání, Židé bezbožní, na Pána Bězisse vwrhují. Gá ge nemohu, než s welikým strachem, a bruzau, čisti. Tedy odpověděli Židé, a řekli gegmu: Zdalíž my dobře nepravíme: že gsy ty Samarytán, a ďábelství máš? Když na Přednesení Pána Bězisse, místného nic, odpověděti nemohli, k Rauhání se vtekli, tak, gať se to až po dnes děge: Když Bůh někoho, Duchem a mocí, proti zlému wynuštěruge; a takový Bůh Swědek wyklaupě, Prawdě wyrčuge, Swět zlý obwinuge, tresce, a stráffuge, tak že zlý Swět, řeči geho, odolati nemůže, k Rauhání se hned vteče; a tu w vysokých y nízkých, duchowních y swětských, sluge: to ge duch bludný, to ge facyr,

kachř, to ge blázen, nemá wšsech doma, wš toho blázna nechte, necht mluwj co chce, y proč toho blázna poslaucháte, a co toho gest wjce. A zatim, ti sami, kterj tak rauhawě mluwj, w neywěťšim bludu, Kachřstwj, a bláznowstwj, až po wšsi, wěžy, to gen ge př nich neghoršj: že se sami neznagj, a co gsau, sami newědj.

Že pak židé, proti swému wlastnjmu Swědomj, opravdowj Ruhaci byli; tomu lehauće, z gegich s Pánem GEžjsem Po-
kráčowanj, můžem srozuměti: neb poně-
wadž, Pohan žádnj, a Samarytán žádnj,
do Chrámu gegich, nesměl wcházeti; proč
pak tedy Pánu GEžjssi, (gestli o tom: že on
Samarýtán gest, právě vgistěni, byli;) do
něho, swobodně wcházeti, y wycházeti, ano
y w něm kázati a učiti, dopaustěli? Ach!
řdyby to oni, při něm w prawdě, byli shle-
dali, byliby ho, hned při prwjim, do gich
Chrámu Přjchodu, hned tu w Chrámě, by-
li kamenowali. Ale, takowau na sobě ma-
gj powahu, gako gich Otec, sám ďábel, wšsi-
čni bezbožnj: krásně, že o ty, neb one wěcy,
w prawdě negsau vgistěni, wšseho se předce,
hned bez mēstkānj, opowāžj, gen řdyž myslj:
žeby tjm, neb oným způsobem, a Prostřed-
kem, gakž takž, a poněkud, swěho chle dogiti
moh-

mohli. V co, mý, mý, kterj gšme Mogži-
 šlowi Včedlnjcy (v swatého Jāna w Kap.
 9, werš 28.) Dobře nepravime: že gsy ty
 Samarytān, a dābelstwj mās? Ach!
 Tnt Ducha mās, Neqswētégššj Pāne G-
 žiši! než, ne ducha nečistého, ale Ducha swa-
 tého. K prwnjmu šnc zgemnému Raubā-
 nj, a Btrhānj. Spasyltel nās mlcel: ale na
 druhé, kdnž toho potrebu widel, gim takto
 odpowēdel: Gāt dābelstwj nemām, ale
 ctjm Otce swého, než wy ste mne nevc-
 tili. Gā kažym, a russym Skutky dāblo-
 w; procež žádného spřiznēnj, a sgednocenj,
 s dāblem nemām. Rybrž, gā ctjm Otce
 swého, takē njm: kdnž wās, k wassemu lep-
 ššimu, ž hřjchu trestām, ku Pokānj wedu, a
 napominām. Než wy ste mne nevctili;
 kdnž ste Slowo mé nikdy nepřigali. Ale gā
 nehledām chwāly swé, gestit k dohledā,
 a saudj. Tak Pān Gžiš gen oto stāl, a,
 o to pracowal: gakby Kralowstwj Bŏžj,
 mezy nimi, a w nich, wzdelal; tak ge wššim
 způsobem ku Pokānj, a skrz Pokānj k žiwo-
 tu, přiwēsti vsylowal. Neb bez Pokānj,
 dusse hřišná nenj žiwā, ale gest mrtiwā: v
 Gzechnele Proroka w Kap. 18, w 20. Dusse
 kterāž hřēšj, ta umře. Ale Napominānj
 Gžišowo, při židech žádného Bžitku ne-
 mělo.

Ach!

Ach! Křesťane nekagich a hrěšný, nebud
 tak zatvrdilý, budiž maudřegši. K twé-
 mu pak lepššimu, pozneg twau přirozenau,
 gak obecnj, tak y obzvláštnj zřázu, vvaž
 hodně zaslaužilau pro twé hřichy pokutu,
 bog se, bog, BOžho hněwu, a přestaň hřj-
 chu. Key s Luterem: Znáám to: že od
 Přirozenj negsem než bjdný a vbobý hřj-
 ššijš, zlořecený a zatracený člověk, a že
 s swau kůžj, y s wlasý, s swým tělem y
 s dušj dáblu do Pekla patřím; ale twá
 gessťe o BOže milost, gessť mé Potěšenj:
 a protu, budiž ty mi milostiw, a od-
 pušť mi mé, spáchané hřichy. Ano, poz-
 neg také ó člověče! twůg hřich, w kterém sy
 počat a narozen, a giné wšsecky, které sy ko-
 liw hned z dětinstwí, wědomě, neb newědo-
 mě, spáchal: gdi do sebe sám, gak Syn
 marnotratný, zkusšug iwau dušj wlastnj,
 a mluw k ni: gak wyhlžjš má duše? co?
 řdi, by dnes přigiti mělo twé s tělem Roz-
 laučenj, co počneš? tak se každý řkus, a řdnž
 shledáš, že twá duše w tom způsobu ge: w
 kterém na wěky před BOhem obřáti nemů-
 že; hned bez meškánj polepš se, a wěz: že
 Bůh za prowinnenj přigima pokánj. Wstaň,
 a gdi, až k twému Otci, a řekni: Otče zbře-
 ššil sem proti Nebi, a před tebau, aniž
 gsem

124
 28.

gsem hoden wice slauti Synem twym.
(v swateho Lukasse w Kap. 15, w 21.) So-
spodine, netrescy mne w hnewe swem,
ani w prchliwosti swé káreg mne (w
Zalm 6, w 2.) O! kdo mi to dá, aby bla-
wa má byla wodau, a oči mé prame-
nem slzy, abych dnem y nocy plakati
mohl. (v Seremiassé Proroka w Kap. 9,
w 1.) Wydobud se mocně z služby hřicha,
a rech:

Dobrau noc marnosti,

B mně se nehosti,

Plnás hořkosti.

Dobrau noc hřichům wšsem,

Wyhnání budte wen,

S Swětskau marností.

Dobrau noc Peycho prachte,

Dobrau noc y tobě Swěte,

Prýc ode mně gďte.

Nehledeg zas předesslých hřichů: když zdraw
gsy učiněn, nehřeš wice, atby se nětco
horšsijho nepřihodilo. (v swateho Jana
w Kap. 5, w 14.)

Když gedenkráte, k gednég kagich dussi,
(po učiněném giž pokání) gegi předesslých hřichů
towarňš přissel, a gi, k přiw zwyklým
hřichům, lákal; ona mu swobodně a krátce
odpowěděla: Ego non sum ego; non sum
prior. To gest: Gá guž negsem tá a takowá,
gata

gaťá sem před tím byla. Tak čiňte Pokánj,
wý nekagjch, obraťte se wý neobraćenj; wý
pak kagjch a obraćenj budte lepšj. Ne wý-
cházejte takowj z Kostela, gach ste do něho
wessli; ale eč lepšj, mnohem swatějšj, a po-
božnějšj. Kdo gest sprawedliwý, o-
sprawedlni se gessťe, a Swatý poswět
se gessťe. (w Zgew. S. Jána, w Kap. 22,
w 11.) Tak wstaň wzhůru kažďh, a sprost
se té otročké hřicha služby, buď opravdowý,
a nechoweg wic z hřichu nic, buď prámě Iz-
raelitský, w němžto lsti nenj. (w swatěho
Jána w Kap. 1, w 48.) Buď stálý, bdi, a se-
modli, buď až do Smrti wěrný, buď stále
lácňh, a žjžniwý; neb nenalezá Satan žád-
něho Odpočinutj na takowých mjestech su-
chých, dobře ale ho nalezá na pyšných, a gen
na oko swatých. Žádeg sy, tjm neymen-
šjm slauti, a býti, w Králowstwí Nebeském.
A tak we Směnu Bžj, s twým Poká-
njm, počni zwelebowati to Směno Bo-
ží, a wzdycheg:

Pane Bžjssí pomoz mně,
Ať gá teď hned přigdu k tobě,
A se kagu bez prodlenj,
Prw nežli wezmu Skončenj,
Ať w kažďh čas, a w kažďh den,
K wykročenj sem připrawen.

Slýš

Slyšte již dále: gať Gměno **BO**ží zve-
lebowati, a oslawowati máte, takén

II. Wjrau prawau. Amen, Amen,
prawjm wám: budeli kdo zachowá-
wati slovo mé, smrti nevezrj na wěky.
Tot gšau Slowa, která nowý dokaz spaly-
tedlného Bcenj, a prawdy **BO**ží, w sobě ob-
sahugj; gšaut gať náleži prawé slowa wirj.
S kterými Pán **GE**žíš židy, své podle těla
Bratry, kwjře zuwe, a wede. Amen, A-
men, gisté, gisté, gest mocné a tuplowané
wypowědené prawdy potwřzowanj. Sfrz
Slovo se tu negwlastněgi, swaté Ewan-
gelium rozumj, zachowáwati pak tu tak
mnoho gest, gaťo wěriti. (wizte w swatého
Jána w Kap. 6, w 40.) Kdo se tedy ku Pá-
nu **BO**hu srdecně obrátj, w Pána **GE**žíše,
a geho swatému Ewangeliu wvěřj, ten
Smrti nevezrj na wěky. Ten swých hřj-
chů odpustténj dogde, a wšech pro ně zaslau-
žilých pokut, w wěčného zatracenj, z **BO**ží
milosti, sprosttén bude. Slovo Satano-
wo člowěku přineslo Smrt; Slovo ale
Křystowo, nese žiwot. A z toho Křystowu
poznegte lásku, o Spasenj naše peči, horli-
wost a snážnost. Křystus se proto zarjka
dwakráte; abychom my, Milosřdenstwj
BOží

BOžimu vverili tim drijwe; ačkoli, samé
 gedno wyrčenj, knassenu vgistěnj, byloby
 dost dostatečné. Mnt máme tomu Slowu:
 o Smjrenj nášsem s BOhem, strže SEžisse
 Krysta, (genž žadosti učinil za wsecký lidi)
 wěriti, a toť gest wůle BOžj. A tator gest
 Wůle toho, kterýž mne poslal, aby kaž-
 dý, kdož widj Syna a wěrj w něho, měl
 žiwot wěčný, a gát gegwzkrjśnym w den
 negposledněgšj, (w swatěho Jana w Kap.
 6, w 40.) to gest BOžj poručěnj. K tomu
 cýli a koncy, Bůh Ducha wjry, a swé slowo
 nám dáwa, a w ty, kterjby ge ohlaffowali,
 wysylá. (Křjm. w Kap. 10, wers 14 a 15.)
 Bůh Otec tomu chce: abych gá w Krysta
 wěřil, mých hřichů odpustěnj, a swé spomo-
 ženj, w něm hledal; protož dj: Byť byli
 hřichowé wáśši gaťo čerwec dwaťrát
 barwený gaťo snih zbelegj, budauli čer-
 wenj gaťo šarlat, gaťo wolna budati.
 (w Izaiasse Preroka w Kap. 1, w 18.) Sly-
 šte gestě gedno swědectwj, gať se Pán SE-
 žis milostně, k hřisťnym ohlaffuge: Nepo-
 třebujš ždrawj lékař, ale nemocnj. (w
 swatěho Matausse w Kapit. 9, w 12.) A w
 Kap. 11, w 28. Podtež ke mně wssickni,
 kterjž pracujete, a obtíženi gšte, a gá
 wám odpocinutj dám. O! nezapjregž
 e žád-

žádný svůj hřích, své spolu rovně zapřeš
také v Milost BOží; raději se bi s kagjchm
hříšněkem, w své prsy, a ry: BOže bud
milostiv mně hříšnému. (v swatého Lu-
káše w Kap. 18, w 14.)

O! Pane GEjssi,
W Milosti negwýšši,
Na twüg Rozkaz mé Srdce,
Vtíká se k twé Láске,
Wnleží na mau duffičku,
Lásky twé Krupěgicku.

Twüg Duch osvědčuje Duchu nasse-
mu, že gsme Synové BOží. (k Řím.
w Kap. 8, w 16.) Wěrnát gest tato řeč,
a wsseligat oblíbenj hodná, že Krystus
GEjss přissel na Swět, aby hříšné spa-
syl. (w prwnj Epist. k Tym. w Kap. 1, w 15)
Amen, Amen, prawjm wám: budeli
kdo zachowáwati slovo mé, Smrti
nevzřj na wěky. To gest: Kdo mé Slo-
wo bude zachowáwati, mau zásluhu wgi-
mati, a skrz toho Ducha, kterého gá dám
mu, mně bude poslušný, ten Smrti nevzřj
na wěky. Tim ale, že Smrti časna uvmře,
proto wěčně nezahyne. Tu widjte: že pra-
wá a žiwá wjra hřích přnc bere, člověka
zginácuje, hříšného osprawedlnuže, a tako-
wau srdeční pobožnostíj naplnuže: že člověk
tako

takowh, rád we wssj poniženosti, činj dobré
 skutky; bezelstně, ochotně, wolně a vprjinně.
 A z tedy teprw, tak činěných dobrých skutků,
 člověk poznati může: takěli geho wjra gest
 w prawdě žiwá, čili ne? Ukážj ty mi wj-
 ru swau z skutků swých. (w Epist. S.
 Jakuba w Kap. 2, w 18.) Nebo w Kry-
 stu GEjssj ani obržka nic neprospje-
 wá, ani neobržka: ale wjra strže Lá-
 sku delagich. (k Galat. w Kap. 5, wers 6.)
 Ge tá wjra w nás? O pročej tedy, sami
 sebe zkussügte gstelj w Wšre: sami sebe
 ohledügte. (w 2 k Korynt. w Kap. 13, w 5.)
 Přebýwánj Pána GEjssje w Srdcy, gest
 to neggistsj znamenj, prawě a žiwě wjry.
 Y, co na to dále dj, židé bezbožnj, k Pánu
 GEjssj: Tedy řekli mu židé: nynj sme
 poznali, že Vábelstwj máš. Abraham
 umřel y Prorocy, a ty prawjš: budeli
 kdo zachowáwati řeč mau, smrti neo-
 kush na wěky. Bčte se tu znamenati:
 trognásobnj Slow Krystowhých Přewr-
 cenj. Nejprw, co tu Spasytel náš gen o
 Smrti wěčné a duchownj mluwj, to oni ži-
 dé na smrt časnau a tělesnau obrach. Po-
 druhé, wjce oni na lidi, než na BŮha hle-
 dj, wjce owšsem pro Sláwu Swěta, než pro
 čest a Sláwu BŮj, horlj. Potřetj, y k

těm je také hlas, který vlastně nikdy gegich
nebyli; neb od nich daleko, jak v jiné, tak y
w Obcowání, opravdu rozdílni byli. Ga-
kož také Spasitel náš, w té řeči, těch slow:
Smrti neokusý nikdy nevžil, ale Smrti
nevzrj prawił. Neokusýti pak a nevzrj-
ti, gsau dvě rozdílné wech. Zdaliz ty
gsy wětši, nežli Otec náš Abraham? V
arce, žet gest Pán a Spasitel náš wětši než
oni wšickni, Abraham y Prorocy, neb ge-
ho Slovo sprostuge Smrti. Hledtež tedy:
Abn wásse, řeči Krystowu Poslaucháni, wám
prospěšnégsji, než židům bylo. Wěte w
něho, přigmejte k sobě to žiwé slowo geho,
abn wás také Smrti wěčné zprostito. Neb,
kdož wvěrj a pokřtj se, spasen bude;
kdož pak newvěrj, bude zatracen. (w
swateho Marka w Kap. 16, w 16.) Konec
zagisté Zákona gest Krystus, k ospra-
wedlnění každému wěřchmu. (k Řim
w Kap. 10, w 4.)

Degj mi právě wěřiti
W Krysta Syna twého,
A rač mi odpustiti
Hříšnost těla mého:
Wjm že ráciš splniti,
Cožs ráčil slib iti,
Ze twůg Syn swau hodnosti,
Shladí mé hříšnosti,

Chval

Chwalte také, a žwelebügte Gmëno BÖži

III. Žiwotem swatým. Odpowědel
 GEjjs: chwálimli t gá se sám, chwála
 má nic neni. O! Wjra geduchownjho ži-
 wota studnice, a poslussnost geg, gest tof ne-
 wstálý, těch moch, kterými ona, žiwa ge. O!
 pročez připogte k wjre swatau pobožnost, wý
 wšickni, kterj ste w Pána GEjisse wvěřili.
 Wěrnáť gest tato řeč, a chcyť aby těch
 wěch potworzowal, ať se snáží w dobrých
 skutcích předciti, kterjž wvěřili BÖhu.
 (k Entowi w Kap. 3, w 8.) Kde, a přikom
 ge prawá wjra, tu ge také pobožnost swatá,
 tu ge prawé poznánj, a hotowé poslussen-
 stwý, na wšecká BÖžj Přikázanj se wztahu-
 gich; kde ale, a při kom neni prawé pobož-
 nosti, neni také prawé wjry. Neb prawda
 w Bceni, a Prawda w žiwotním obcowánj,
 wždy spolu spogena býti musý; a kde gedno-
 ho neni, ani druhého neni. Gaťž gest
 Prawda w GEjissowi. (k Efezst. w
 Kap. 4, w 21.) Oprawdowá wjra přigimá,
 chowá, a plnj Slowo BÖžj, v sebe magic sku-
 tečné poznánj bez wíklánj. (1 Ján. 2, w 4.)
 Džlit kdo znám geg, a přikázanj geho
 neostřihá, šbáť gest, a prawdy w něm
 neni. Být to třebas býť sám Král, Kníže,

Hrabe, Pán, Zeman, Mešťan, Doktor,
 Pastor, Rektor, věcný, y nevěcný, bohatý,
 y chudý; ten každý má věděti: jestli třebaš
 w jednom vědomým a swewolným hříchu
 vězý, že při něm žádné pravé známosti Bo-
 ži není, byť on se Swětu zdál býti dost moud-
 rý, a že právě wšsem věcem rozumj. Byť
 on w swém Království, Panský, a Hospo-
 dářský uměl co negopatrněg sřaffowati, ano
 byť mohl y samého Turka poraziti, aneb,
 byť mohl to neuvěcněgssj a nepřekněgssj, dle
 zdání, Řázanj učiniti, byť také uměl to neg-
 krásněgssj dílo vdělati, geli při tom lakomý,
 pyšný, chlipný, není při něm pravé wjry,
 Duch swatý, a Pán Bžj při něm a w něm
 není; nybrž Směno Bžj proti býwá w
 porauháni, k geho věčnému odsauzení.
 Kdo swywolný hřích činj, ten Bžha newi-
 děl, a nepoznal nikdy. Y což nemá býti
 zagisté nám dosti, na tom přeběhlém ča-
 su života, w němž sine ljbosti Pohanů
 páchali chodiwšse w nestydatých chlip-
 nostech, w žádostech, w zbytečném pitj
 wjna, w hodoowanj, w opilství, a w o-
 byzdném modlosřauzení. (w 1 Epist. S.
 Petra, w Kap. 4, w 3.) O! právě wěřjch
 gjž wice po cestách nesřustných a neporádných
 neřácj; alebrž wšsecky swé řlowa a řtutky,
 ře cti

ke cti a Sláwě BŮži, obrach. († Kol. w 3. Item w 1 Ep. † Kor. w Kap. 10.) Tit mohau w prawdě každému říci: Ty wjru máš, a ga mám skutky; vkažij ty mi wjru swau z skutků swých, a ga tobě vkaži wjru swau z skutků swých. (w Epist. S. Jakuba w Kap. 2, w 18.) Ale wš, neymilegšij, rozděláwegte se na té negswětégšij Wjře swé, w Duchu swatém, modlece se. (w Epist. S. Judy w 20.) Kdo se zásluhy Krystowy gak náležij vjíma, spolu též swatého Ducha dostává, a na to hned Zákon plnit počíná, gakoz priw Krystowo doplnění † ospravedlnění z wjry, sobě byl přiwlastnil. O! obeuigte tak, gak obcowal Pán BŮžijš, kdo toho nečiní, nemá na geho dosti včinění w prawdě žádného včastenství. Ty musyš Pána BŮžisse ne polowického; ale celého míti. Tak tedy swět Swětlo wásse před lidmi, at widj skutky wásse dobré, a slawj Otce wásseho, kterýž gest w Nebesých. (w swatého Matausse w Kap. 5, w 16.) A zwelebügte dále Gmeno BŮži

IV. Trpělivostj, w Kříži, a w Protiwenství. To činil Pán BŮžijš, to ty čin taky. Pán BŮžijš dal syce židům, potřebnou Odpowěd: Gár ďábelství ne-

e 4

mám,

mám, ale ctím Otce svého, než wy ste mne nevctili: ale on, když mu zlořecili, nezlořecil zase. (1 Petr. 2, w 23.) Neb, když mu řekli židé: ďábelstwj máš, on ne řekl hned na to jim zase: wy ďábelstwj máte. A co v swatého Jána w Kap. 8, w 44 řekl: Wy z Otce ďábla gste, to Pán a Spasitel náš, ne pro swau osobu, alebrž pro swou aurad řekl; neb aurad geho Kazatelstwj, kterýž on mezy židy wedl, to s sebau nese, aby židům tak řekl. A když geg kamenovali židé, také sám nemysl se, ale raděgi, zážračným Způsobem, před nimi skryl se, a wyssel z Chrámu. O! přistupiz sem tedy, a zvelebua Gmēno BOžj swatau trpělivosti, w křizí a w Protiwenstwj. Křiz také patří k twému od BOha wywolenj a Powolānj, a z té vložené rady BOžj, gen tobě wždy k lepšimu, slaužiti musy. (Křim. w Kap. 8.) Neb do Králowstwj BOžjho musyme wgjti skrz mnohá sfauzenj. (w Skut. Apostl. w Kap. 14 w 22.) Blažhoslawený Muž, kterýž snássi potussej: nebo když bude zkussen, wezme korunu žiwota, kterauž zaslibil Pán těm, kdož ho miluji. (w Epišt. S. Jakuba w Kap. 1, w 12.) Když Bůh s tebau má, meg ty také s nim trpělivost; twá pak trpělivost,

wost, má býti wděčnost, za tu, kterau Bůh,
 k twému Spasenj, s tebau má, trpělivost.
 Trpělivost gest zlatá ctnost, a prawých Bo-
 žjch Synů negdraššj klenot. Trpělivý byl
 Job, v swatého Jakuba w Kap. 5, werš 11 a
 wšickni Synové BOží gsau trpělivj: Uly
 blahoslawjme ty trpělivé, a zdaž se y nám
 nedostává boge? Wšickni, kterjž chtěgi
 pobožné žiwi býti w Krystu GLžišsi,
 protiwenswj mti budau. (w 2 Epist.
 k Tymot. w Kap. 3, w 12.) Protož y my, ²²
 strže trpělivost k negme Běh vložené-
 ho sobě Boge: patřice na wůdce a do-
 konawatele wjry GLžišse, kterjž místo
 předložené sobě radosti, strpěl trjž, opo-
 wázjw se hanby, y posadil se na prawi-
 cy trůnu BOžjho. (k Žid. w Kap. 12, w 1.
 a 2.) Blahoslawenj, kterjž protiwen-
 swj trpj pro sprawedlnost: nebo gegich
 gest Králowswj nebeské. Blahosla-
 wenj budete, když wám zlořeciti budau,
 a protiwenswj činiti, a mluwiti wšse-
 cko zlé o wás shauce, pro mne: Ra-
 důgte se a weselte se: nebo odplata wá-
 šse hogná gest w Nebesých. (v swatého
 Matausse w Kap. 5.) Potřebj gest wám
 trpělivosti, abyšste wůli BOží činjce,
 dosáhli zaslíbenj. (k Žid. w Kap. 10, w 36.)

Giz také na posledy, Gmēno BOžj hledte
zwelebowati

V. Sřasnau Smrtj. V zachápali
židé kamenj, aby házeli na něj: GŁžs
pak skryl se, a prossed skrze něj, wyssel z
Chrámu. Amen, Amen prawjím wám:
budeli kdo zachowáwati slowo mé,
smrti nevzrj na věky. To oby nás wede
k zwelebenj BOžjho Gmēna s sřasnau
Smrtj. Neb gak sřpatnau před BOhem
chlaubu ti magj, kterj Náboženstwj prawě
wsseligak wykoreniti a wyhladiti vsylugi,
swě pak zatim s neslychaným Tyranstwjím,
wězenjím, bitjím, haněnjím, Rauhanjím, Kněh
pálenjím, werných vsmrrowánjím wzdelati
chtěgj, a wbohě lidi, moch k němu, nucenjím a
dohaněnjím, přiwesti se snažugj; Tak na pro-
ti tomu drahá gest před obhlčegem BOžjím
Smrt a Krew těch, kterjž pro prawě Kry-
stowo Bcenj, přenásledowani, trapeni, a v-
smrrowáni býwagj: Drahá gest před oči-
ma Hospodinowýma Smrt swatých
geho. (w Žalm 116, w 15. K tomu wjz w
Žalm 9, w 13 a 19. Též w Žalm 72, werš 14)
V gakžbys ty mohl BOha wjś wtjiti, gak
sřasnau Smrtj? V zdaž můžeš taužegi
Gmēno BOžj zwelebiti, gak sřasnau
Smr.

Smrti? Když ty slovo Bězissowo sly-
šiš, ge plniš, a tomu wěrjš, že on wsecku
moc odnal smrti, a že Smrt časná wěrjch
lidj gim pokutnau Smrti neni, nybrž radeg
snem ljbým, bránau, a diwěmi, gim k wěc-
nému žiwotu býti musš; tu dábła, Smrt,
a Peklo mocně zahanbiš, šrz ty twě neprá-
telj se hrdinsty protlačjš, a nad nimi wdat-
ně swjtezjš. Neb, kdo wěrj w něho, a w
toho, kterj poslal ho, což wse za gedno,
neb oba podstatu magj gednu, má žiwot
wěčný, a na saud nepřigde, ale prossel
z smrti, šrz prawě Pokánj, osprawednenj,
a znouw-zrozenj, do žiwota. (w swatěho
Jána w Kap. 5, w 24.) Neb, když hřichu
dosahugem odpustěnj, bywáme y pokut pro-
ně zaslaužilých zproštěni, nabywáme plně
prawo k wěčnému žiwobýtj, bywáme z sta-
wu hřissnosti w staw BŮj milosti, a z Smr-
ti duchownj, k duchownjmu žiwobýtj, pře-
nesseni, dokudž bychom šrz Smrt časnau ko-
něčně k wěčné sláwě, a radosti, neprossli.
Tak uctil swau sstastnau Smrtj BŮha
a Gmėno BŮj Symeon starj w swatěho
Lukasse w Kap. 2, od 29 až do 30 werše, když
chwalil BŮha a rekl: Nynj propausstjš
služebnjka swěho Plně, podle slowa
swěho w Pokogi: Nebo widěly oči mé
spa-

Spasenj twé, Kteréz sy pripravil před
obličejem wšech lidj Swětlo k žgwe-
nj Národům, a sláwu lidu twého Iz-
raelského. Tak oslawil BOha, a gmé-
no BOžj s swau štastnou Smrtj, Petr
swatý, v swatého Jana w Kap. 21, wers 19.
To mu powěděl BĚžis, znamenage,
kterauby Smrtj měl oslawiti BOha.
Tak geg oslawugi wšickni wěřich, kdž k to-
mu chli a koncy k němu wolagj:

W twóig PĚne odchod gá dauffám,
Degj at při Smrti nezauffám,
Otwř mi nebeská wrata,
Kdž dokonám Běh žiwota:

Toť gest to Bratrské Pána a Spasytele
nasseho BĚžisse Krysta Kázanj, o gmé-
nu BOžjm, a geho zwolebenj. O! pro-
čež tedý:

Pleseg BOhu wšecká Země, zpi-
wegte Žalmy k sláwě gména geho, oh-
lasygte sláwu a chwału geho. (w Žal.
66, w 2.) Sospodine PĚne náš, gak
důstogné gest Gméno twé, na wšš ze-
mi! (w Žalm 8, w 2.) sem také, patřj Žalm
103 celý.

O! tak

O! tak tedy s wáſſjim Poſánjim ctěte
 Boha, a ziwelbügte Gmėno Boží, po-
 náwegte wáſſj přirozenau ſkázu, wáſſe wě-
 domé y newědomé hřichy, želte gich, litügte
 gich, plaćte nad ſebau ſami, wyznáwegte ge
 Bohu ſe cti, a wám ſ odpuſtění, zoſſſliw-
 te ſy ge, nenáwidte ge, ſ ſwatau oſſſliwosti,
 a nenáwiſti. Gá na gednoho každeho žiwás
 ſlowy Jozue wolám: Synu můg deg
 proſym chwału, Soſpodinu Bohu I-
 zraeľſkému, a wyzneg ſe gemu, a o-
 nám mi aſpoň giž, co ſy učinil: netag
 giž toho přede mnau. (w Knize Jozue w
 Kap. 7, w 19.) Tedy odpowidaťe Alchan
 ſ Jozue reſl: Prawdať geſt, gá ſem zhře-
 ſil proti Soſpodinu Bohu I zraeľſké-
 mu, tak že to, a toto ſem učinil. (Jozue
 w Kap. 7, w 20.) Poníž ſe každh před Bo-
 hem, a rcy ſ Dawidem w Žalm 32: Sřich
 ſwüg oznámil ſem tobě, a neprawosti
 ſwě ſem nexryl, reſl ſem: wyznám na
 ſebe Soſpodinu přeſtaupenj ſwá, a ty
 ſy odpuſtil neprawoſt hřichu mého.
 Gať mnoho práwě kaſicých ſlž nad ſwěma
 hřichy wlegeſ, tak mnoho giſtich ſwědků
 mji budeſ, že Boha, a Gmėno Boží twým
 poſánjim ziwelbugeſ.

Cti

Eti BŮha také, a zvelebŭg Gmĕno
 Boží Wírau prawau, a wěz: že, kdez se
 rozhognil hřích, tu gessťe wice rozhog-
 nila se milost. († Řím. w Kap. 5, wers 20)
 Eti BŮžho Milosrdenstwí, zásluhy GŮž-
 sŭowí, a Lásky swatého Ducha (příkladem
 swatého Pawla) welikost: (w Epíst. první
 † Tim. w Kap. 1.) s podiwĕnjm, a swáz-
 ěnjm, řekni: O kdo gessť tedy Bůh slyň
 podobný tobě? kterýžby snímal nepra-
 wost, a promígel přestaupení ostatkŭm
 dĕdictwí swého: kterýžby nedržel na wě-
 stí hnĕwu swého, protože ljbost má w
 slitowání se. (v Micheasse Proroka w
 Kap. 7.)

Uč mnoho hříchů mám,
 Však proto nezauffám,
 Než Krystu Pánu mému,
 Dowěřím se samému,
 Dávám se w geho Ruce,
 Živý y mrtvý gsauce.

Eti BŮha, a zvelebŭg žiwotem swa-
 tým BŮží Milosrdenstwí. Wíž, at Gmĕ-
 no BŮží mezy newĕřejchmi pro tě není w
 porauhání. († Řím. w Kap. 2, wers 24.)
 Uly, zdraw sy wčinĕn, nehřeš wice. (v swa-
 tého Jána w Kap. 5, w 14.)

Musíšli při tom y nětco trpĕti, buď tr-
 pĕli.

pěliný, w trpělinowosti své wladni s swau
Duffj. (w swatého Lukáše w Kap. 21, w 19.)
Čjím wjce budeš ke cti BŮhu, sobě pak a
blížnjmu k dobrému pracowati, tjm wětšj
bude odplata, čjím wjce plákatí budeš a křj-
liti, tjm wětšj po tom někdy bude twá slá-
wa, tjm gasněgšj na té gíž čekagjch w Nebi
foruna.

Pročež cti také BŮHA, a zwelebüg
Čmėno BŮji twau štasnau Smrti,
tjm se těš, a řekni:

Ač vmřjti můhm,
Smrt bude zřřkem můhm,
A Krystus gest můg Žiwot,
Gemųž se dáváám w moc,
Když Duffe wygde z těla,
Opatřjť gi do cela.
Krystus Pán gest můg Žiwot,
Smrt pak má, zřřk můg gest.

Tak budjž twüg Žyřt w Žiwotě y w Smrti
Krystus. Žádeg rozdėlen býti s tělem, a
spogen býti s Krystem, žádost mage w-
mřjti, a býti s Krystem. (k Žilipenřt. w
Kap. 1, w 23.) Klád se časně, do milostiwých
Rukau Otcowých, předrahých Ran ČČj-
řowých, a Duchu swatého Srdce, w Smrti
y w Žiwotě, řřřeg, a woleg: Neopauřřegž
mne Hospodine Bože můg, newzdaľügž
se ode-

se odemne: přispěj k spomožení mému,
Páne Spasení mého! (w Žalm 38, w 22,
a 23.)

Gaf weliké tedý gest Gměno BOží,
tak weliké buď toho Gměna zwelebowá-
nj. Zwelebúg to weliké Gměno BOží
s Mogzissm, a rcy: Gměno Hospodino-
wo slawiti budu, wzdegtež welebnost
Bohu našemu. (w 5 Mogziss, Knihách w
Kap. 32, w 3.) Zwelebúg ge s Pokánjm
opradowým, s pobožnostj swatau,
s trpěliwostj potřebnau, a Smrtjssťas-
nau. Gestliže wy zůstanete w řeči mé,
právě Vcedlnjcy mogi budete; wolá
Pán Bžjś, v swatého Jana, w Kapit. 8,
w 31.

O! wytrweg, wytrweg, Bůh gest toho
hoden, aby geg tak uctil. O! popatr wzhu-
ru! wiz zdaleka nebes sláwu, ta toho hodná
gest opravdu, abys popracował, nětco snešl,
a strpěl. Snad gessě s Pochybowanjm
djs: budeli mi to možné? Ach! wjra a mod-
litba mnoho může, toť gsau diwě wěcy wisse-
možné, a ty obě od BOHA bñwagi dáne.
Bůh dáwá wjru, Bůh dáwá modlitbu.
Wjra dar BOží aest. A zachychom se
meli modliti, gakžby náleželo, takě ne-
wjme: ale ten Duch (milosti, a pořor-
ných

ných proseb) prosi za nás skánjimi ne-
 wyprawitedlnými. † Kázim. w Kapit. 8,
 w 26.) Protož: Dauffanj takowé má-
 me strze Krysta † BŮhu. Ne že bychom
 způsobilni byli mysliti něco sami z sebe,
 gažto sami z sebe: ale způsobilnost ná-
 še z BŮha gest. (w 2 † Korynt. w Kap. 3,
 w 4.) Bůh zagistě gest, kterýž působí
 w nás y chtěnj, y skutečné činěnj, podle
 dobré libě wůle své. († Filip. w Kapit. 2,
 w 13.) Bůh sám dáwa Pokánj: Obrat
 mne, abych obrácen byl, ty gsy zagistě
 Hospodine Bůh můj. Obrat nás Ho-
 spodine † tobě, a obráceni budeme. (w
 Prorockw Seremiáše Proroka w 31 Kap.
 w 18. a w Pláci w Kap. 5, w 21.) On ti sám
 pomáhá † swaté pobožnosti, trpělivosti, a
 šťastné Smrti. Žádej ho za to. A geli
 Pokánj twé samo w sobě nedostatečné, w
 Pánu GEjži ge dost dostatečné. Byť by-
 la twá wjra sama w sobě mďlá, ge předce wj-
 ra, gen když se Pána GEjže wjímá, bude
 w něm slyhá, gen ať twá † němu láska ge w-
 přimná. Přidržili se twého žiwota nedoko-
 nalost mnohá, gen ať twá pobožnost gest o-
 prawdowá. Wěz, že konec přikázanj gest
 láska z Srdce čistého, a z Swědomj
 dobrého, a z wjry neosfemetné. (w 1 Ep.
 † Th.

k Týmot. w Kap. 1, w 5.) Gen at ty po do-
 konání twých činů a skutků s Dawidem swa-
 tým mužem říci: Známí pak BŮže nář, že
 ty zpřítugeš srdce, a vprjmnost obli-
 buges. Protož gá z vprjmnosti Srd-
 ce swého ochotně obětował sem, neb v-
 činil sem toto wsecko: tobě ke cti, sobě pak
 a bližnjmu mému k dobrému. (podle 1 Kni-
 hy Paralip. w Kap. 29, w 17.) Přewracy-
 li se řdy, twá trpěliwost, w netrpěliwost, a
 neb nenili trpěliwá dost, wyznáweg se s Jo-
 bem, řka: Wjm, že wsecko mužes, a že
 nemůže překáženo býti twému myšle-
 nj. Kdo gest to ten; ptáš se, gest to za-
 temňuje radu BŮji tak hlaupě? Pro-
 tož přiznávám se, že sem tomu nerozu-
 mel: diwněgšit gsau to wěcy nad mau-
 řizitedlnost, anižt gich mohu dokonale
 poznati. Wyslychegz mne, prosím,
 řdyž bych řoli mluwil: Řdyž bych se nač-
 tebe tázal, oznamůg mi: Tolikot sem
 slychal o tobě: nynj pak y oko mé tě wi-
 dj: pročez mrzý mne to, a željm toho w
 prachu a w popele. (w Knize Job, w Kap.
 42, od 2, až do 7 werše.) A zdaliž nesyš-
 ty mdy, wšak při tom opravdowý, twého
 GEjšse k tobě wolati: Dosti máš na mé
 milosti; neboť moc má, w nemocy do-
 koná.

konává se. A podle Německého Benfla-
du: moc má, w mdlých gest mocná. (w
2 k Korynt. w Kap. 12, w 9.) A zdaž o tom
nemjs: že, wěrný gest Bůh, kterýž nedo-
pustj tebe pokušseti nad twau mož-
nost; ale způsobj s pokušenjm také y
wyswobozenj, aby sy mohl snesti. (w
první Epist. k Koryntsk. w Kap. 10, w 13.)
Smrti pak nebog se: mělly sy Boha žiwě-
ho, Otce, Syna, y Ducha swateho pře-
býwajícího w tobě, w twém žiwobntj, budeš
ge také gísti mjtí při Smrti; Bylly sy s ni-
mi právě spogen srze wjru a lásku w twém
žiwobntj, Smrt žádná te od nich neodlaučj.
To gest: Bylly sy ty prawým Synem, a
Přitelem BŮžim w twém žiwobntj, budeš
njm také při Smrti, žůstaneš po Smrti, až
na věky. Ten Bůh wsemohauch přispě-
ge tobě y při Smrti, s swau mocnau pomo-
cý. Onť gest Bůh sylný náš, Bůh syl-
ný k hogněmu spasenj: Hospodin Pán
z smrti wywody (w Žalm 68, w 21.) a pod-
le Německého Přeloženj: Mjt máme
takowého, Pána, Pána, kterýž z Smr-
ti wypross tuge. Ty Smrti se posmjweg,
gi potupug, a řkeg: Kde gest o Smrti
osten twůg? Kde gest o Peklo wjtezstwj
twě? (w 1 k Korynt. w Kap. 15, w 55.) Gdi

† GEjssowi, spog se s nim, a s geho tělem,
bud geho žiwým audem, a nebudes od té
hlawy nikdy opusšten.

Pročez gen na tebe,
Kryste spoussijm sebe,
Nechcy než s tebau býti,
A dyt w těle twém mýti,
Kterhžs mi mocně zdědil,
Kdyžs Smrt y ďábla plenil.
Ty sám mé Serdce řed,
A Duchem swatým wed,
Abý mne nic neswedlo,
Od tebe neodwedlo,
Deaž mi k tobě přigiti,
Wěcně s tebau bydliti.

Mu hled milá dusse! to ge prawě Kre-
staustwý, to nynj zwol sy, a přitom prawě-
ho nabudes Potěssenj a Požehnánj, přitom
wessele očekáwati budeš twého skončenj.
Tehdaž Zenich twůg GEjss tohě dj: Pod
milá má, newěsto má, přítelkyně má, holubice má,
Krásná má, pod! Gá tobě giž setru twé slzy, ty
sy giž plakala a křivila dosti, ty sy mi giž na Swě-
tě slaužila dosti. Gá wjm gať sy ty se mne bála,
gá wjm gať sy ty mne milowala, gať wjm, gať sy
ty Pokánj činila, we mne wěřila, pobožnosti swaté
následowala, w křisťi asauc trpěliwá, w Žiwotě y w
Smrti má byla. Gá sem na twé Boge patrýwal,
a tebe w Pokusssenj posylňowal, na twé skončenj
gá sem pozorowal. Pracowala sy dosti, nynj pod
odpočni

odpočni sy, lačněla a žijniła sy dosti, nynj pod, gež
a pi, slauzila sy mi, nynj pod odplatu wezmi.

Bůh Otec také dj: Pod duše wěrná, která sy we
mne, a w mého gednorozeného Syna vměřila.

Duch wač swatý také: Pod ke mně, která sy
mne k sobě přigala, a w Serocy twém obýdli dala.
Ach milá duše! tu tobě srdečně toho lito bu-
de, že sy kdy tělu slauzila, proti hříchu se do-
putila, že sy kdy Swět, a cokoliw na Swě-
tě gest, milowala, že sy dříve BOhu slauzi-
ti nepočala, že sy gemu wraucněgi a lepegi
neslauzila, že sy pro geho čest, sláwu, a
prawdu, tak málo na Swěte podnikla. tu s
swatou lakomostí nenašoceně budeš wolati:
O amplius, amplius, Domine! Dwice! wjce! můg
Páne Bože! ó kyž ge těch křížů wjce, ó kyž ge toho
dobrého wjce!

Nu, tak Bratrské Pána a Spasýtele
nasseho GEjssse Krysta, Bratřim swým
včiněné Kázanj, o gměnu BOžim, a ge-
ho zwolebenj, podle mého přednessenj. gde
k swému skončenj; ale wásse w něm se cwiče-
nj v wás newezmi skončenj. Wý newstále
slyšte a plňte slowo BOžj až do Smrti, wý
požanj činite až do Smrti, wý wětte w
BOŽI, a w toho kterého on poslal
GEjssse Krysta až do Smrti, wý swatě
budte živi až do Smrti, wý budte trpěli-

wj až do smrti, a tak tjm wššim, y s swau smrti zwelebíte Sméno BŮžj, gať y w tomto žiwobytj od nás má, a může zwelebe-
no býti. Nu, k tomu wám, dopomaheg
sám, Bůh negrowššj, a Wšemohaučj.
Pročež přigměte BŮha Otce, Syna, y
swatého Ducha k sobě, zawřete je znouu
do swého srdce, a rcete:

Boha gá se nespustjm w Žiwotě y w Smrti,
Gá sy geho Lásku draze chcy wážitj,
Znouu teď ho zase chcy, w Srdce mé zawřiti,
Nic mne nemá od něho, na wěky lauciti.

Následujtež pak šlepěj a příkladu Abra-
hama wšsedh wěrjčch Otce, a z toho se ra-
dúgte: Že spatřiti máte ŠEŽisse, ano že ste
geg giž také duchownjma očima spatřili dne-
šňho dne. A konečně, to wššickni powa-
žúgme, že mý wššickni gedné hlawy totiž
Pána ŠEŽisse audowé gsme, w takowém
tedy s njm, a s sebau spogenj wždny trwegme,
krásně že podle těla se teď hned od sebe roze-
deme. K takowému Spogenj teď gestě no-
wým slibem před BŮžjim obličegem zawaž-
me se, abychom nebštále spolu Sméno Božj zwele-
bowati mohli; že společně hned od té chwile w pra-
wém poľánj, w jře, w swatě pobožnosti a trpěliwo-
sti, w žiwotě, y w smrti, Bohu slaužitj chceme, že
spolu bogowati a se modliti chceme, tať dlauho ne-
bštále, dokud nás Bůh k sobě nepogme, a dokud se
wššick

wšickni před trůnem Božím nepostavíme. Má-
teli wšickni to dobré Předsewzetí? Na to
zawěreme přítomné Kázanj s obnowením na
Řítu učiněné Smlauwy těmito slowy:

Podle předzvěděnj Boha Otce, w posvěcenj
Ducha swatého, ku poslušensťwí a skropenj křwí
Cějsse Křysta, odříkám se ďábla, y wšech skutků
geho, těla, y Swěta. Wěřím w tebe Boha Otce,
Syna, y Ducha swatého, mého Stworitele, Wy-
kupitele, a Poswětitele, a chcu w tég takowég Wjře
wšstěstj, y w Neschěstj, stálý trwati, až domě smrti.
K tomu mi dopomáheg Bůh Otec, Syn, y Duch
swatý, Amen.

Ach drahé Dusse! nezapomínejte, co ste
opět se mnau dnes BŮhu sľbili. Nu, što-
gíteli w tom? geli to wásse perwé před-
sewzetí? podte, a přigměte wšickni BŮži
Požehnánj:

Sospodin degž wám Požehnánj, a *pay. 18. c.*
ostřiheg was,

Sospodin okazíž wám Twár swau, *Subf.*
a smilůg se nad wámi,

Sospodin obratíž Twár swau k wám, *rem*
a degž wám swůg Pořog. *pay. 17.*

Wlne deg dokonati čas krátký Žiwota,
Kac s pomoch přispěti at nenj odgata.

Y když vsnu smrtj,

At dusse má pospíšj,

K twé wěčné Radosti. Amen!

K O N E C.

Ne nám Hospodine! ne nám, ale Gmé-
nu swému deg čest, pro milosrdenstwj swé,
a pro prawdu swau. (w Žalm 115, w 1.

Oslawowati tě budu PÁne celým srd-
cem swým, a před mocnými, Žalmu tobě
zpjwati. Sklaněti se budu k Chrámu swa-
tému twému, a oslawowati Gméno
twé, pro milosrdenstwj twé, a pro prawdu
twau: nebo sy ziwelbil nade wšsecko Gmé-
no swé, a slovo swé. (w Žalm 138, w 1. 2.

Hospodine PÁne náš, gak důstogné gest
Gméno twé, na wšsi zemi!

Hospodine PÁne náš, gak důstogné gest
Gméno twé, na wšsi zemi!

(w Žalm 8, w prwnjm, a w poslednjm
weršsi.

W pamět wvoditi budu Gméno twé,
po wšseckj wěky: pročž oslawowati tě bu-
dau národowé, na wěky wěků. (w Žalm 45,
werš 18.

SOLI DEO GLORIA!

BDhu Welikému, degž se čest samému!

Tobě též,

89.

Mému w trüg osabách gedinému BŮhu:
Otcy, Synu, y Duchu swat.

Mému Stworiteli, Zachowateli,
Poswětiteli, a Těšiteli;

Giz také odewzdávám a poraučím tuto mau, wššak
Duchem twým, působenau prácy:

- 1) S Srdečným Děkowáním za wššeká twá, du-
chowň, tělesná, a Nebeská, mně, y mým mi-
lým Bratrům, hogně prokázaná

Dobrodinj.

Zvláště, za pravě poznánj, twého milého Syna,

Mého Pána Ježíše Krysta;
pro kteréž wššeky věcy pokládám škodau zc.

(F Filip. w Kap. 3, w 8.)

- 2) s Srdečným Odprossowáním Wššechněch mých
šdykoli a galkoli, proti Tobě, a twým swa-
tým přikázáním

spáchaných hříchů,

Abys ty na ně giz wšce nikdy, a na věky
nemypomínal.

- 3) A s důvěrným Tebe wzhíváním,

O Setrwanliwost:

W Wěre, Láске, a Naděgi,
až do mého skonánj.

Ach! smilůž se sám nad wšsemi Twými Dítěti, a zachow-
vej ge w prawdě.

Nad blauidjemi a zavedenými, a přiveď ge k poznánj, twé
samo-spashtedlné prawdy.

Na de wšsemi wššudy lidmi, a deg jim milost k poťánj.

Gát se giz také konečně,

Odwzdávám k službě twé,

Zde časně, y w nebi. věčně. Amen.

J. M.

Ita dicitur in scriptis ubi dicitur in
ius ad

1733
Luzin

Fallen Smlauwa Boji s wěřich Dussi.

in 12. **S**A wěcný wšemohaucý Bůh a Dtec
Spasitele Krysta GEjisse, se zawazu-
gi, přísahám, a mocně se zapisugi negswě-
tějším smjřením Syna mého k tobě, (yť
wšechněm lidem na zemi, kterjž w pravém
hřichu swých poznánj, daufanliwě wjru swau
w Synu mém Krystu GEjissi wstládaj.)
že wšecky twé hřichy tobě odpustiti, a gich
wjce připomínati nechey; nýbrž tebe od zlo-
řečenstwj Zákona tak wyswobozugi, z weliké
mocy Dáblowé tak zprossugi, před spraved-
liwým hněwem mým, tak bezpečného, (bez-
pečnau) a předemnau tak spravedliwého
(sprawedliwau) a swatého (swatau) činjm,
gakoby sy sám (sáma) Zákon naplnil, (na-
plnila) a za twé hřichy dosti učinil. (učinila)
Ano tak, gakoby sy bez hřichu narozený (na-
rozená) nikdy žádného hřichu nespáchal) ne-
spáchala.) A to wšecko pro GEjisse Krysta
Syna mého, kterjž pro tebe Zákon naplnil,
zlořečenstwj a obět za hřichy učiněn gsa, hřj-
chy twé, swau Božstau krwj smazal, mŭg
hněw wřotil, Dávla, peklo, Swět, a Smrt
přemohl, a wěcnau sprawedlnost wydobyl.

A ne

A netoliko to; nýbrž chcy také, ano y činim,
abysy odsawad, skrz Krysta, s námi, s celau
swatau Trogicý nerozdílné společenstwj mjtí
mohl: (a) Tak, že gá chcy na wěčnost twůg mi-
lý Otec zůstati, ty pak na wěčnost mým mi-
lým synem, dcerau, a dědicem slauti. A
můg Syn, twůg Spasitel, má býti twým
wěčným Prostředníkem a Wykupitelem, ty
pak geho wykaupeným Bratrem, sestrau,
a spolu dědicem: ano ty, w mocy Ducha ge-
ho swatého, kteréhož on tobě v dělil, gako ge-
ho zasnaubená newěsta, na wěky w gednom
těle s ním zasnaubený a sgednocený (zasnau-
bená a sgednocená) budeš. K wětšimu
swědectwj, a gístotě, y k potwrzení twé wě-
ry, mimo pečeti Ducha swatého, položil a
wytláčil sem na srdecy a swědomj twém, gi-
né mé weliké a diwne sekrety a pečete mé no-
wé smlawy: předné Křest swatý, gakožto
Swátost nowého rození, potom Weceri
Páne, gakož Swátost prawého společenstwj,
kteréz ty máš s tělem a křwj Syna meho,
twého ženicha, Pána, Spasitele, a Wyku-
pitele. Tot gá mluwjim, píssi, zasnubugi,
zawazugi, přisahau potwrzugi, a zapečetu-
gi, gá Hospodin Bůh twůg, spolu s mým
milým Synem, a swatým Duchem, že to
wšefco na wěky držeti, a proti každému ro-

(Zmáhá Eáška x vid. p. 12. l. 23.)
du z ní
du gloriu

Big. zumu a branám pekelným, na tobě, žiwť
Ym. gsem gá, splniti chcy. **F**o pak wsecko pod
Li. tau wemunkau, a takowým porádkem, aby
sy giž dále, gak dlaubo gá tobě žiwot twüg
prodlauijm, mně w swátosti a w sprawedl-
nosti slaužil, (slaužila) strážliwě, sprawedli-
wě, a pobožně žiw byl, (byla) twého Spa-
sytele Krysťa wystawičně následowal, (následo-
wala) ne sobě, ale genu žiw byl, (byla) pro-
ti twému tělu (w němž swět a ďabel swé
králowstwí a stolicy magi) zmužile bogowal,
(bogowala) w swátosti wíce a wíce prospí-
wal, (prospíwala) sebe od wsseliké těla y Du-
cha posskwrny očistil (očistila) mě Swátosti
a pečeti hodně vžíwal, (vžíwala) bog dobrý
bogowal, (bogowala) a wíru y dobré swě-
domj až do konce zachowal. (zachowala.)
K tomu gá tobě wždycky, Ducha maudrosti,
a rozumnosti, Ducha radny, a slyšy, Ducha
vměnj, a bázně Hospodinowy, (gestliže mne
toliko wraucně prosyti, a wědomými hříchy
mi odporowati nebudeš,) hogně a bohatě
propügčjm. Gestližeby sy pak z mdloby,
geden, a neb y druhýkrát wpadl, (wpadla)
nebude to tobě, (nebudešli genom w twém
pádu zůstawati, nýbrž, sčrže milost mau,
powstati zněho wshlowati,) k twému zatra-
cenj počítano. Mnohem wíce: ty sčrzkáž-
doden

dodennj pokánj, w twém Pánu Křystu, a w
moch šly geho, čím děte, tím wice šlněgšj
býti, a na něm, we wšech částkách, růsti máš;
Sá pak chcy tebe, gako žiwau winnj ratolest
čistiti, abys tím hogněgšj owoce nesh, (nes-
la) a wšjm owocem sprawedlnosti, kterěz w
tobě, škrze ŠEjše Křysta, státi se má, napl-
něn(a) byl, (byla) dokawádž tobě fortuna wěc-
ného žiwota dána nebude.

Dáno, w tagné radě neyšwětěgšj Tro-
gice swatě, a wyhlášeno škrze Prostřednjka
nasseho, ŠEjše Křysta.

(Wzato ex Informatorio Biblico, To gest: z
Knížky Naučenj swatěho Pisma Pána Jána
Arnda piz memoria. O Křestanském Ži-
wotu, a blahoslawené Smrti. Pag. 10, seq.)

Následuge giž také konečně,

Poslednj Correctora Čecha Ohlášení.

Mně milý Čechu, šaskawý, a dobrotiwý
Čtenáři!

Několiw mé wynasnažowánj při tomto
Řázanj owšem bylo takowé: aby před-
ně, co mohlo býti negwlastněgi, a negsrozu-
mitedlněgi, gak dalece rozum, wtip, a šaud
müg, podle mjry darů mně od BŮha vde-
lených, postačowal, na Česko bylo přelože-
no, pak na to, co negčistotněgi a neggrun-
tow-

towněgi přepsáno, dále ode mne samého, y
 od ginych včených lidj, bedlivě přehlídnuto,
 a drjw než by se na náklad nětcj k tistění
 podalo, y od Muže takowého, na kterémby
 wprawdě něco záleželo, gsauce approbiro-
 wáno a potwřzeno, pak teprw konečně gak
 náležj Ežestj, (aspoň bez škodliwějšjch omys-
 lů) se wytistlo. Neb opravdu, wšem wssu-
 dy omyslům se do čista prostě wyhnauti, sko-
 ro hned ani, možné není. U zdá se mi: že
 se w to, sotwa kdo maudrý, a lidské, při wssent
 wssudy, nedokonalosti a křesťosti, sobě gsa
 powědomy, wydá, neb tak hned wssetečně
 pokusy; tjm méně, tu takowau chwálu, a
 nebo raděgi schlaubu, sy přiwlastnj. Pro-
 čež tedj, chybili sem y gá kde, při přehlížení,
 w tistění tohoto Kázanj, nechť mi to (pro-
 šym) tak těžce wáženo není; dosti gest: žeť
 sem se o to wsseligak snažil, se wssj pilnosti,
 ani práce, ani času, w tom nelituge, abych
 Blížnjm, a Bratrjm mým, w Křystu: pod-
 le wjry, řeči, y wlasti, w tom prospěl. Ne-
 dokázalli sem wssudy, co sem chtěl; wssak a-
 le, s pomocj BDžj dokázal, co sem mohl, a
 uměl. Při tom, to také každj, nechť (pro-
 šym) gen považj: že, gakož těžká wěc ge, ro-
 zeného Němce, pagednau naučiti, dobře a
 wlastně, Ežestj mluwiti; tak též podobně,
 grun-

pay.
 10. e.

p. 4.

it. p.

41.

gruntowně Čestný psáti, a tisknauti. Wzla-
stě, řdyž k tomu, sám od sebe, hrubě nemá
chuti. K tomu též, řdyž sám tlacitel, lite-
rami gak náleží Čestnými, (wzlašt puncto-
wanými, a čarťowanými,) menšími y wět-
šími: gakých řde, pro činění rozdílu w čtení,
vžiti potřebí, není plně zachystaný; at již
dale, nic wíce nedám: o mnohé nešťetnosti,
a nepozornosti těch, kteří s tím začázejí. O
čemž dosti!

Na poslední, wěz také gestě, mně milý
Čechu, dobrotivý, a laskavý Čtenáři: že,
gakoz geden každý přítomného Řázaní, pod-
le těch hlavních, každého času, wšsem wěr-
ným obecných, w něm obsažených powinno-
sti, záležejících: w pravém pokání, Wěre,
swatým Žiwotě, trpělivosti potřebné, a smr-
ti šťastné; také wždycky má a může, porád-
ně a poslaupně, celého vžiti, to sobě bedlivě
w mysli skládati, newstále opakovati, a w
něm se, y s swými domácími, skutečně cwi-
čiti; Tak také, že ho muž y rozdílně, podle
toho, o čem se w Črkwi Boží wenyročně, pa-
mátka děje, čte, zpívá, y káže, kus po kusu,
bud z předu, neb z zadu, šikowně čísti, a s
tím, co w Črkwním Shromáždění, kterho-
koliv den, bud Nedělní, neb Swáteční, ano
y wšsední, slyší, rownati; a gak sobě sám,
tak

tak y domácym a Bliznjm swym, k spashtedlnému prospěchu, a vžitku, obráćeti. Nebo w tom we wšsem, Bůh swé zvláštnj má, a mjtí bude zaljbenj, a tak Slowa geho, slyšeneho, y čteného, vžjwagjchm, žehnal wždycky, žehná gessťe, a žehnati bude: zde časné, y w Nebi wěčné. Hæc fac, & proficies. To čině, mæg se dobře.

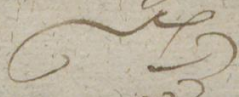
Což tobě, gačo sobě, y vpřjmného, Bratrského, dobře mjnýchho Srdce, winssuge, Twůg, ke wšsem náležjthm Křestanským službám, každého času wolný a hotový

Přjtel, Bratr, a Kragan
Rodič Čjstý,

Pay. 28. Jan Moc.

 cova!

 kint
38 woff!

Es wolte sich
nach seinem
Rückfall, noch
für so danks,
so freundlich ver-
setzt, wiederum
zu so freudig-
vergnügen durch
gottes gütigen
gesehnheit

Leb. v. d. B.
so so überlebt

